

Royal Weddings

Lionheart's Bride

*Michelle
Willingham*

Mục Lục

Chương một

Chương hai

Chương ba

Chú ý của tác giả

Cô Dâu của Lionheart

Michelle Willingham

Dịch giả: tuyetthang4

Đây là bản dịch phi lợi nhuận dành tặng cho các bạn yêu thích những tác phẩm văn học nước ngoài. Nếu bạn nào muốn post đi chỗ khác thì làm ơn liên lạc với mình nhé (bản dịch chưa được hay lắm do khả năng viết văn của mình còn hạn chế).

Vua Richard và công chúa Berengaria, năm 1191

Thị nữ của công chúa Berengaria, Adriana, nhận nhiệm vụ của cô ấy với nữ hoàng tương lai của nước anh một cách nghiêm túc – cô sẽ bảo vệ cô ấy cho đến chết! Khi chuyến du hành trên biển của họ đến vùng đất Holy kết thúc bởi vụ đắm tàu và bị bắt giữ, Adriana biết rằng hy vọng duy nhất của cô là người đàn ông Ai len bí ẩn, Liam MacEgan.

Liam trốn sang phía vua Richard của Lionheart và cùng họ lập kế hoạch giải cứu.

Không gì có thể ngăn cản sự thành công của những chiến binh này – những cô dâu tương lai của họ đang bị bắt giữ ở Cyprus và họ sẽ kéo cả địa ngục xuống để giải cứu họ.

Phần mở đầu

Pamplano, Vương quốc của Navarre, năm 1187

“Ta không biết là nàng sẽ đến,” Richard nói, với lấy tay nàng. Chàng đã cởi bỏ chiếc áo giáp chàng đã mặc lúc sớm và mặc vào một chiếc áo dài bằng lụa màu xanh dương có đính lông. Cái áo choàng màu tối của chàng đặt trên

vai, và thậm chí trong ánh sáng trắng, Berengaria vẫn có thể quan sát thấy đôi mắt xám lạnh và tia sáng màu hung đỏ của mái tóc chàng.

“Tôi làm gì có sự lựa chọn nào khác?” nàng buộc tội. “Chàng đã đánh cắp chiếc nhẫn của tôi tại cuộc đấu trên ngựa khi chàng hôn tay tôi. ’ Năm lấy lòng bàn tay mình, nàng gửi cho chàng một cái nhìn cảnh báo. ‘Tôi muốn lấy lại chiếc nhẫn của tôi. ’

‘Ta muốn có cơ để gặp lại nàng. ’ Chàng gửi cho nàng một nụ cười chậm rãi mà nhanh chóng làm tăng nhịp đập của nàng. Chàng mở lòng bàn tay mình ra, và một chiếc nhẫn bằng vàng có đính ngọc lục bảo xuất hiện. ‘Đây là cái nàng muốn à? ’

Khi nàng cố gắng chộp lấy nó, chàng nắm bàn tay lại. ‘Hãy đến gần hơn, và nàng sẽ có nó. ’

‘Đừng làm trò nữa, vì Chúa. Tôi không quan tâm đến điều đó. ’

‘Nếu đó là sự thực, nàng sẽ không đến. Nàng sẽ gửi một người hầu đến lấy chiếc nhẫn. ’

‘Và chàng đã từ chối trả lại nó. ’

Chàng tiến đến gần hơn và ấn chiếc nhẫn vào tay nàng. ‘Nàng nghĩ ta giống một kẻ hung ác à? ’ ‘Tôi không biết chàng là ai. ’ Mặc dù bàn tay nàng đã đeo găng nhưng nàng vẫn có thể cảm nhận được sức nóng của làn da chàng. Một điều gì đó về người đàn ông này kích thích trí tò mò của nàng, trượt qua sự phòng thủ của nàng giống như người chiến binh là chàng.

Đừng ở lại, Berengaria cảnh báo chính mình. Hãy rời khỏi ngay bây giờ. Cha nàng, vua Sancho sẽ rất tức giận nếu biết nàng đang đứng trong vườn với Công tước của Aquitaine, con trai của vua Henry Plantagenet của nước Anh.

‘Ta muốn biết nàng, ’ Richard nói chậm rãi. ‘Không một người phụ nữ nào từng đủ can đảm nói với ta theo cách mà nàng đã làm. ’

‘Không, ’ nàng thì thầm. ‘Chàng không phải là người hứa hôn của tôi và sẽ không bao giờ là. ’

‘Nàng đúng. ’ Bàn tay chàng di chuyển lên má nàng, và khi nàng cố gắng tránh thì chàng giam giữ nàng tại nơi đó. ‘Berengaria, nàng nhắc ta nhớ đến Eva. Nàng đã cám dỗ ta với miệng lưỡi chua chát của nàng. Ánh sáng lóe lên trong đôi mắt tối màu của nàng. ’

Nàng rung mình nhẹ nhẹ, và trí óc nàng lại cảnh báo nàng đi khỏi đây. Nhưng giọng chàng như bắt giữ nàng, trong khi ngón tay cái của chàng lần theo xương gò má nàng.

‘Ta ngưỡng mộ tâm hồn của nàng. ’

Richard xoay nhẹ mặt nàng để nhìn vào chàng. Sau đó chàng dựa vào gần hơn, đặt trán chàng trên trán nàng. ‘Nàng nên biết rằng đây là cơ hội cuối cùng của nàng để thoát khỏi sự đụng chạm. Nếu nàng ở lại, ta định sẽ hôn nàng. ’ Chàng thả nàng ra và đứng bất động, chờ đợi quyết định của nàng.

Tâm trí nàng gào thét bảo nàng bỏ chạy, nhưng chân nàng vẫn đứng nguyên tại chỗ.

Richard không phải là người đàn ông được phép tự do tán tỉnh nàng. Chàng đã hứa hôn với một người đàn bà khác.

Nhưng nàng muốn trải nghiệm cái mùi vị bị ngăn cấm từ nụ hôn của người đàn ông muốn nàng. Không phải vì vương quốc, không phải vì sự giàu có của nàng, chỉ vì chàng không phải cả hai loại người đó. Richard biết thế nào là bị mắc kẹt trong thế giới đầy rẫy những qui tắc, một thế giới mà họ không có sự tự do.

Môi chàng bao phủ lấy môi nàng, và ngay khoảnh khắc đầu tiên của nụ hôn, nàng đã quên hết tất cả những lý do tại sao điều này không bao giờ nên xảy ra. Richard đặt tay chàng trên hông nàng, kéo cơ thể nàng lại gần hơn. ‘Nhắm mắt nàng lại’ chàng nhẹ nhàng nói. ‘Nàng không còn là một công chúa nữa. Và ta không phải là một công tước.’

Nàng tuân theo, và những hàng rào ngăn cách giữa họ dường như đã biến mất. Áp vào miệng nàng chàng thì thầm, ‘Nếu nàng là vợ hứa hôn của ta, ta sẽ trốn khỏi những nhiệm vụ của mình để nắm lấy những khoảnh khắc như thế này. Và nàng chưa từng nói những lời ca tụng giả dối về ta, phải không?’

‘Tính kiêu ngạo của chàng đủ lớn đó, đức ngài.’

‘Richard,’ chàng sửa lại. Lần này, chàng bắt lấy môi nàng giống như một kẻ xâm chiếm không thương xót. Không có gì tốt bụng hay lịch sự về nụ hôn này cả. Nàng mở miệng ra, sốc với cảm giác hoang dã chảy qua nàng. Chàng giữ lấy gương mặt nàng giữa hai tay chàng, hôn nàng như thể chàng muốn xé nhỏ tất cả sự phòng thủ của nàng và tìm kiếm người đàn bà đằng sau những hàng rào đó.

Mặc dù trong thâm tâm mình nàng biết rằng chàng có một nhu cầu không thể thoả mãn cần đạt được nhưng nàng không thể để tâm đến. Sự gấp gáp của nhu cầu đã gây nên một phản ứng run rẩy bên trong nàng. Nàng không thể giữ được hơi thở của mình khi chàng cướp bóc miệng nàng. Và khi nàng bắt đầu hôn lại chàng, cường độ mãnh liệt trong chàng đã dịu đi. Nóng và ẩm, lưỡi chàng trượt vào trong miệng nàng. Chàng kéo hông nàng áp vào chàng, và nàng có thể cảm thấy chiều dài nóng bỏng của vật khuấy động của chàng áp vào những nếp gấp ở váy của nàng. Sự hiểu biết, rằng chàng muốn khuấy động cơ thể nàng, làm nàng run rẩy. Nàng bám chặt vào chàng, quá sợ những cảm xúc không chế ngự được đang chảy tràn trong nàng.

‘Ngây thơ,’ chàng rì rầm áp vào da nàng. ‘Ta biết điều đó ngay lần đầu tiên ta nhìn thấy nàng.’

Nàng bắt lấy hơi thở của mình khi miệng chàng lướt qua má nàng. ‘Tôi phải đi bây giờ. ’

‘Nàng nên đi. ’ Nhưng chàng không giải phóng nàng khỏi cái ôm của chàng, và nàng băn khoăn không biết chàng đã mong chờ điều gì. Lòng bàn tay chàng di chuyển đến xương sống của nàng, và khi chàng hôn nàng lần nữa, nàng có cảm giác đó là lời tạm biệt.

Nhưng lúc này, nàng có một kí ức đẹp cho chính nàng. Một điều mà cha nàng không thể chi phối hay lấy nó ra khỏi nàng. Và khi nàng hôn chàng lần cuối, Berengaria nói thầm với chính mình, tôi rất vui vì điều này Richard.

Chương một

Cách bờ biển của Cyprus, ngày 12 tháng 4 năm 1191

Liam MacEgan ghét những con tàu. Mặc dù chàng đã dành nhiều năm của cuộc đời mình để khám phá biển ở quê hương Éireann của chàng, và chàng đang bị giữ trên một con tàu bằng gỗ trong nhiều tháng qua ở một nơi nào đó giữa nơi ăn năn và lửa địa ngục.

Đó là ý kiến của anh để đi đến Crusade, chàng nhắc nhở chính mình. Chàng tin rằng chàng đang lên tàu vì một cuộc phiêu lưu, đến xem vùng đất Holy Land và chiến đấu để giải phóng Jerusalem. Gia đình chàng đã kiên quyết phản đối chuyến đi này. Cha chàng, vua Patrick của Laochre, đã yêu cầu chàng đương đầu với trách nhiệm của chàng như là một vị vua tỉnh lẻ.

Nhưng chàng cần thoát khỏi vùng đất của chàng. Chú Trahern của chàng đã kể cho chàng nghe những câu chuyện về những vùng đất xa xôi. Và chàng đã rất nóng lòng muốn nhìn thấy những thành phố lấp lánh của nước khác và nếm những loại thức ăn mới. Chàng cần cơ hội cuối cùng này để thấy những nơi mà chàng bị ngăn cấm ...để cảm nhận sự châm chích của cát sa mạc trên gương mặt chàng...để học hỏi về những bí mật của những phụ nữ đẹp kỳ lạ.

Liam nhìn chăm chăm vào mặt biển xanh dữ dội của Địa Trung Hải, và một sự vui buồn lẫn lộn đang làm rung lên cảm giác nhớ nhà của chàng. Bầu trời màu xám đen, những đám mây cuộn lại ở phía xa. Chàng lơ mơ nhìn thấy bóng dáng của một người phụ nữ đang đi dọc theo phía cạnh tàu, chỉ ngay sau người chèo thuyền. Mái tóc dài tối màu của nàng được che phủ bằng một chiếc khăn choàng nhưng đuôi tóc vẫn lay động trong gió biển.

Adriana, con gái của Vicomte de Manzano, là một trong những thị nữ của công chúa Berengaria. Nàng có một vẻ đẹp ngăm ngăm đen, với làn da màu oliu và mái tóc đen nhánh. Chàng đã nhìn thấy bàn tay nàng đặt trên thành gỗ của con tàu, và nàng quay ra nhìn chăm chăm vào những con sóng.

Chàng muốn đi đến và nói chuyện với nàng, nhưng chàng có cảm giác đó sẽ là một sự xâm phạm thời gian ở một mình của nàng. Đôi mắt nàng hướng lên bầu trời tối tăm, mặc dù nàng rất sợ hãi.

Bản năng mách bảo chàng liếc nhìn lại đằng sau mình, và chàng quan sát thấy Bá tước của Berduria đang nhìn chăm chăm vào người phụ nữ trẻ. Sự thèm khát vô độ trên gương mặt hắc làm Lia, tiến đến bên cạnh quý cô Adriana. Mặc dù nàng hoảng hốt quay đi khỏi chàng nhưng chàng đã nói bằng một giọng thấp, ‘Đừng sợ. Ta đến để đưa cho nàng sự bảo vệ của ta, không phải quấy rối nàng.’

Khi nàng gửi cho chàng một cái nhìn bối rối, chàng thêm vào, ‘Bá tước đang quan sát.’

Lúc đó, quý cô Adriana đã chuyển cái nhìn chăm chăm của nàng ra biển. Liam không chắc chắn liệu nàng muốn chàng ở lại hay không. ‘Nàng có muốn ta để nàng ở lại một mình với hắc không?’

‘Ở lại,’ nàng thì thầm. ‘Trừ khi ý định của anh giống với hắc ta.’ Nàng bắt đầu run rẩy trong gió, và giờ tay cô sát hai vai nàng. Liam nhanh chóng cởi áo choàng của chàng và choàng quanh vai nàng. Nó mang lại cho nàng sự ấm áp, nhưng nó cũng gửi cho gã bá tước một tin nhắn không thể nhầm lẫn.

Nàng kéo áo choàng quanh nàng. ‘Chàng là người của vua Richard à?’

‘Ta lựa chọn chiến đấu bên phía ngài ấy, phải. Nhưng ta không phải là đầy tớ của ngài.’

Chàng kiểm chế không đề cập thêm nữa, không muốn thừa nhận tầng lớp của chàng.

Trong suốt cuộc hành trình của chàng, chàng không nói với bất kỳ ai chàng là hoàng tử của Ailen, trừ vua Richard. Chàng muốn trải nghiệm cuộc sống giống một người đàn ông bình thường, như một người lính. Điều đó có

nghĩa là từ bỏ sự xa hoa mà chàng đã rất thích thú, nhưng ngược lại, chàng đã thấy một phần cuộc sống mà gia đình chàng đã cố bảo vệ chàng tránh khỏi nó.

‘Vua Richard đã đề cập đến một nàng công chúa à?’ Adriana hỏi. ‘Quý bà Berengaria của tôi lo lắng vì ngài ấy dường như quá...xa cách, kể từ lúc có sự hứa hôn mới.

Liam nhún vai. ‘Hoàng thân không rảnh rang lắm do cuộc hành trình đến Holy Land.

Ngài ấy quá khao khát để chiến đấu với Jerusalem.’

‘Điều gì xảy đến với công chúa Alys?’ Ngài ấy đã phá vỡ lời hứa hôn với cô ấy chỉ cách đây vài tháng. Ngài ấy mong muốn hòa giải à- ?

‘Theo ước đoán là cha ngài ấy đã chiếm lấy Alys làm tình nhân và cô ta đã sinh cho ông ấy một cô con gái, chắc chắn, vua Richard đã có một chút mong muốn lấy cô ta làm vợ.’ Liam gửi cho nàng một cái liếc nhìn. ‘Berengaria không nói với nàng à?’

Adriana lắc đầu. ‘Cô ấy không biết. Nữ hoàng Eleanor chưa bao giờ nói lý do tại sao lời hứa hôn bị phá vỡ, nhưng bà ấy đã đưa Berengaria trở thành cô dâu của vua Richard.’

‘Và còn nàng thì sao?’ Liam hỏi. ‘Nàng có ý định đi đến bất cứ nơi nào mà công chúa muốn đi không? Thậm chí đến Holy Land?’

Nàng gật đầu. ‘Cô ấy không có lựa chọn, y như tôi vậy.’ Người phụ nữ trẻ nắm chặt hai tay lại với nhau.

‘Nàng có thể kết hôn hoặc quay trở lại với gia đình mình,’ chàng gợi ý. ‘Jerusalem quá nguy hiểm đối với phụ nữ.’

‘Không phải với tôi.’

Chàng nhìn chăm chăm vào nàng, và nàng gửi cho chàng một nụ cười tự tin. ‘Tôi có bốn người anh trai. Tôi biết nhiều cách để bảo vệ chính mình.’

‘Như thế nào?’ Chàng di chuyển đến gần hơn, cho đến khi đầu gối chàng quét qua đường viền chiếc váy lụa của nàng.

Mũi dao chạm vào làn da mềm mại trên cổ họng chàng. ‘Giống như thế này.’ Đôi mắt màu nâu sẫm của Adriana đang nháy múa với sự thích thú. ‘Chàng không giống như định làm hại tôi lúc này, phải không?’ Nàng di chuyển lưỡi dao và đưa nó lại cho chàng.

Con trai của Belenus, nó là dao của chàng. Nàng đã làm cách nào đó lấy được nó từ thắt lưng của chàng mà chàng thậm chí không cảm nhận thấy.

‘Nàng đã làm điều đó thế nào?’

Gương mặt nàng biến đổi hoàn toàn với một nụ cười hiểu biết. ‘Chàng nên biết tốt hơn rằng không nên đánh giá thấp về một người xa lạ. Tôi là một vệ sĩ của công chúa, giống như chàng bảo vệ Hoàng thân của chàng.’

Hiếm có một người phụ nữ làm chàng ngạc nhiên, nhưng chàng thấy mình đã bị Adriana cuốn hút. Cái miệng đầy đặn của nàng lôi kéo sự chú ý của chàng, và mùi thơm của nàng nhắc chàng nhớ đến mùi rượu pha chế vội vàng.

‘Đàn ông thường hay bị phân tâm bởi phụ nữ,’ nàng nói. ‘Giống như chàng vậy.’

‘Nàng là một điều xao lãng,’ chàng đồng tình. Biểu hiện của nàng thay đổi, và chàng nhìn thấy sự cảnh giác trong mắt nàng. Nàng không muốn gì từ chàng; điều đó quá rõ ràng.

Bước lùi lại, chàng hỏi tiếp. ‘Nàng sẽ làm gì nếu kẻ thù mạnh hơn nàng nhiều? Sức mạnh của nàng sẽ yếu thế hơn với một kẻ tấn công.’

‘Tôi dựa vào chính mình. Và tôi bảo vệ công chúa khi điều đó cần đến dao.
, Nàng điều chỉnh vai nàng và đưa áo choàng lại cho chàng. ‘Hãy lấy nó lại.
Chàng sẽ bị lạnh đấy. ’

‘Thời tiết ở quê hương tôi lạnh hơn thế này nhiều. Tôi đã quen với cái lạnh rồi. ’ Chàng lắc đầu hướng về phía cuối con tàu. ‘Nàng có muốn ta hộ tống nàng về chỗ công chúa không? ’

‘Vẫn chưa. ’ Quý cô Adriana hít một hơi thở sâu. ‘Cô ấy cho phép tôi rời đi như tôi mong muốn trong giờ tiếp theo. Tôi sẽ quay lại đủ sớm. ’ Nàng khoác lại áo choàng của chàng lần nữa, và cơn gió đã đẩy mạnh những cánh buồm, bầu trời trở lên đáng ngại.

Trong vòng vài phút, mưa bắt đầu rơi xuống. Sự thay đổi về thời tiết đủ để trì hoãn hành động theo đuổi của chàng. Nàng ngửa mặt hứng lấy những giọt mưa và mỉm cười nhăn nhó. ‘Việc tận hưởng một chút tự do này chắc sẽ may mắn không làm tôi bị ốm? ’

Liam không để ý đến cơn mưa mà quay ra nghiên cứu những con sóng. Nước biển đã phản chiếu bầu trời xám xịt, và khi họ tiếp tục đi về hướng đông, những con sóng đang dâng cao hơn. ‘Nàng nên đi xuống dưới, chara. Cơn bão đang trở lên rồi tệ hơn. ’ Những người chèo thuyền đã đang vật lộn với những cơn gió, cánh tay của họ kéo căng ra để kiểm soát con tàu.

Như thế phản ứng lại sự cảnh báo của chàng, con tàu bắt đầu tròn trành, và Adriana trượt ngã. Liam chộp được nàng trước khi đầu nàng bị đập vào boong tàu, và chàng bình tĩnh dìu nàng đi. ‘Nàng không sao chứ? ’ Nàng lắc đầu, nhưng chàng vẫn giữ lấy khuỷu tay nàng để giữ thăng bằng. ‘Nàng cần quay lại chỗ công chúa. Ta không muốn nàng bị cuốn khỏi tàu. ’

Gương mặt nàng trở lên tái nhợt, và nàng liếc nhìn vào những con sóng. ‘Chúng ta cách đất liền bao xa? ’

‘Đừng nghĩ về điều đó lúc này. ’ Phải, nó giống như thể con tàu sẽ lật úp, họ có thể chết đuối. Liam là một người bơi tốt, nhưng lúc này là mùa xuân

và nước biển khá lạnh.

Adriana cởi áo choàng và đưa nó cho chàng. ‘Hãy đưa tôi quay lại chỗ công chúa.’

Liam khoác áo lại và đi đằng sau nàng khi nàng quay trở lại buồng ngủ nhỏ của công chúa.

‘Ở lại đây với nữ hoàng của nàng,’ Liam nói. ‘Và nói cô ấy đừng sợ.’ Thậm chí khi chàng nói vậy, chàng biết chúng không có sức thuyết phục. Chàng vật lộn để giữ thăng bằng cho mình khi con tàu chòng chành lần nữa, Adriana bị đập mạnh vào tường.

Vai nàng bị cọ sát làm nàng nhăn mặt với cơn đau. ‘Tôi sẽ ổn thôi,’ nàng nói trước khi chàng có thể hỏi. ‘Nhưng hứa với tôi vài điều nhé.’

Liam đặt tay chàng chống vào tường để giữ thăng bằng. Adriana đứng cách chàng chỉ vài inch, mái tóc sẫm màu của nàng đang xoa trên vai chiếc váy màu đỏ sẫm của nàng.

Chàng đợi nàng nói, mặc dù cái nhìn chăm chăm của chàng bị lôi cuốn bởi đôi môi và làn da mềm mại của nàng.

‘Nếu con tàu bị chìm, tôi muốn được biết. Chúng ta có thể đánh mất kho báu của vua cho cuộc Thập tự chinh, nhưng tôi không muốn ngài đánh mất cô dâu của ngài.’ Nàng biết giống như chàng vậy, rằng con tàu này là một trong hai con tàu chở vàng và kho báu của vua để phục vụ cho cuộc Thập tự chinh.

‘Nếu cơn bão chộp được con tàu, ta sẽ làm những cái ta có thể để giúp những người thủy thủ,’ chàng nói.

Adriana gật đầu. “Tên chàng là gì?”

‘Liam MacEgan.’

Nàng quan sát chàng, và biểu hiện của nàng thể hiện sự hoài nghi. ‘Chàng không giống những người đàn ông khác ta nhìn thấy trên con tàu này. ’

‘Tại sao? ’

‘Chàng không cư xử như thể chàng phục vụ nhà vua. Chàng hành động giống như chàng ở vị trí ngang bằng với ngài ấy. ’

‘Có lẽ ta ngang bằng với ngài ấy, ’ chàng nói bằng một giọng nhỏ. Mặc dù cái nhìn chăm chăm của nàng cho thấy nàng không hoàn toàn tin chàng, nhưng sự lưỡng lự trên gương mặt nàng đủ thấy rằng nàng biết chàng không có vẻ là chàng.

‘Ta sẽ đến với nàng nếu cơn bão tồi tệ hơn, ’ chàng hứa. Nâng bàn tay đeo găng của nàng, chàng ấn miệng chàng vào đó. ‘Hãy bảo vệ công chúa của nàng. Và ta sẽ bảo vệ nàng. ’

Nhưng nỗi lo không mờ đi trong mắt nàng. Nếu cơn bão xấu đi, như chàng dự đoán nó sẽ xảy ra, có một khả năng thực sự là tất cả họ sẽ chết.

Cả đêm, Berengaria bám chặt vào giường nàng và cầu nguyện. Nàng không ngủ cả đêm, mà nắm chặt lấy chiếc vòng cổ bằng vàng được trang trí lộng lẫy bằng những viên hồng ngọc do Richard gửi tặng nàng. Mặc dù nàng đã gửi tặng cho chàng một vật kỉ niệm của chính nàng, nhưng nàng không biết liệu chàng có quý trọng nó theo cách tương tự. Những ngón tay nàng lướt dọc theo viền của món đồ trang sức, như thể chúng nắm giữ hơi ấm của bàn tay Richard.

Nàng vẫn không thể tin chàng đã hỏi cưới nàng. Trong vòng một tháng, cuộc sống của nàng đã hoàn toàn thay đổi. Nữ hoàng Eleanor đã hộ tống nàng đến Sicily, và sau đó, chị gái của nhà vua, nữ hoàng Joan của Sicily, đã tham gia bữa tiệc như là người đi kèm mới của nàng trong khi nữ hoàng

Eleanor trở về nhà. Nhiều tháng của hành trình đang làm nàng kiệt sức, nhưng nỗi sợ hãi lớn nhất của Berengaria là gặp lại Richard.

Sự dự đoán của nàng đã trở lại ám ảnh nàng: *chàng không phải là người chồng hứa hôn của em và sẽ không bao giờ là.*

Nàng đã sai như thế nào. Cha nàng đã chấp nhận ngay lời đề nghị kết hôn của Richard, mặc cho Berengaria băn khoăn liệu đó là ý kiến của nữ hoàng Eleanor ...hay của Richard. Nàng không thể ngừng nghĩ về nụ hôn đã đánh cắp ở trong vườn. Chàng đã đánh thức những cảm xúc bên trong nàng, những ý nghĩ run rẩy làm máu nàng chảy nhanh hơn.

Trong lần ra mắt đầu tiên của họ ở Sicily, chàng đã đứng chờ đợi con tàu. Và sau ngày hôm đó, chàng đã sắp xếp một bữa ăn riêng tư với nàng.

‘Chỉ một lần này thôi, ta có thể tạo ra một khối liên minh hoàng gia mà làm hài lòng ta, ’

chàng nói.

Mặc dù Berengaria muốn tin chàng nhưng những băn khoăn của nàng quá mạnh. Bàn ăn được đặt sao cho ghế của nàng ở bên trái chàng, và trong suốt bữa ăn, chàng đã chạm vào tay nàng vài lần.

‘Đức ngài của tôi, tại sao? Có hàng tá các công chúa có thể tạo ra một khối liên minh mạnh hơn cho chàng. Một số giàu có hơn tôi. ’

‘Sự thật là của hồi môn của nàng sẽ giúp cho Cuộc Thập tự chinh của chúng ta. Ta không nói dối về điều đó. ’ Chàng hôn các khớp ngón tay của nàng. ‘Nhưng ta đã nhớ nàng, rất lâu sau cái cách chúng ta chia cắt. Ta muốn nàng sau đó, giống như ta làm lúc này. ’

Các dây thần kinh của nàng căng ra khi Richard kéo nàng đứng lên. Chàng vẫn ngồi trên ghế, tay chàng trượt quanh eo nàng khi chàng kéo nàng ngồi lên đầu gối chàng.

Chàng cao hơn hầu hết những người đàn ông khác, và điều đó làm cho mặt nàng ở ngang với mặt chàng. ‘Ta đã sai khi hỏi cưới nàng à?’

Đôi mắt thép lạnh của chàng bắt giữ mắt nàng, và nàng lắc đầu. ‘Tôi không cho rằng một đám cưới với chàng sẽ có bất cứ gì khác hơn bất kỳ vị vua nào khác.’

‘Nó sẽ là vậy, ma chere. Và nàng đã biết điều đó.’ Chàng dịch chuyển tay chàng để vuốt ve má nàng. ‘Ta thích một người vợ có thể nói những suy nghĩ của mình. Một người ham muốn ta, nhiều như ta muốn nàng ấy.’ Ngón tay chàng dừng lại ở cằm nàng.

‘Ta yêu cầu sự trung thực của nàng, Berengaria. Nàng có mong muốn trở thành cô dâu của ta không?’

Nàng bao phủ bàn tay chàng bằng bàn tay nàng. ‘Tôi chưa bao giờ được phép lựa chọn người chồng cho chính mình.’ Khi nàng ngược lên nhìn chàng, nỗi sợ hãi đã làm nhịp tim của nàng tăng lên gấp ba lần. ‘Nhưng mặc dù chàng hăm dọa tôi, nhưng không có người đàn ông nào khác mà tôi muốn.’

Miệng chàng cong lên với một nụ cười. ‘Đó không phải là Mùa chay, ta sẽ cưới nàng vào ngày này.’ Chàng quét một nụ hôn nhẹ vào miệng nàng, và nàng run lên khi hơi nóng trong nàng tăng lên đột ngột. ‘Vì nó là thế, nên chúng ta sẽ đợi cho đến sau Lễ phục sinh và cưới trước khi ta mang nàng đến Acre.’

Nàng không mong chờ cuộc hành trình của họ đến Holy Land một cách hân hoan. Mặc dù nàng hiểu cuộc Thập tự chinh này là mọi thứ đối với chàng, nhưng nàng biết rằng vì nàng nữ hoàng của chàng nên nàng sẽ là mục tiêu của những kẻ ám sát.

‘Tôi chưa bao giờ đi quá xa khỏi Navarre trước đây,’ nàng thừa nhận. ‘Và tôi không thể nói rằng tôi mong muốn sống quá gần với khu vực chiến tranh.’

Gương mặt chàng cứng lại. ‘Nàng nghi ngờ ta không đủ khả năng để giữ cho nàng an toàn à?’

‘Không. Nhưng nếu chàng phải đi khỏi để chiến đấu- ‘

‘Ta sẽ bảo vệ những thứ thuộc về ta, ’ chàng quả quyết. Năm lấy tay nàng, chàng dẫn nàng tránh xa khỏi những thị nữ của nàng và những người tham dự. Một tấm bình phong phương đông cao vút, được trang trí bằng những bông hoa và những chú chim, được đặt ở góc. Richard dẫn nàng đến sau nó, mang lại sự riêng tư cho họ như chàng có thể.

‘Berengaria, ’ chàng thì thầm, điều chỉnh gương mặt nàng bằng bàn tay chàng. ‘Từ khoảnh khắc đầu tiên ta gặp nàng, nàng đã bỏ bùa mê ta. ’ Bàn tay chàng trượt xuống má nàng và sự vuốt ve làm hơi thở của nàng bị nén lại. Khi nàng chạm vào tay chàng cúi xuống để hôn nàng.

Cũng như lần trước, cái chạm vào của miệng chàng đang tìm kiếm, khơi gợi một phản ứng mà nàng không hiểu. Chàng kéo nàng dựa vào bức tường phía xa, gõ ấn vào xương sống của nàng khi miệng chàng di chuyển từ môi nàng xuống đến cổ nàng.

‘Không có lý do gì nàng phải sợ cả, ’ chàng thì thầm trên da nàng. ‘Không của Người hồi giáo. Và không của ta.

Nàng liếc nhìn với một nụ cười run run, bắt lấy tay chàng. ‘Em không thể ngừng nỗi sợ của em. Bất cứ khi nào em ở gần chàng, em khó có thể thở được. ’

Chàng di chuyển, kéo hông nàng dựa vào chàng. ‘Đó không phải là sự sợ hãi, ma chère.

Đó là sự mong muốn. ’ Miệng chàng di chuyển trên cổ họng nàng, hôn nàng một cách dịu dàng. ‘Ta không muốn nàng thở. Ta muốn sở hữu mỗi phần của nàng. Và nó không phải là tội lỗi, ta sẽ đòi hỏi nàng tối nay.

‘Chúng ta sẽ kết hôn ở Holy Land, ’ chàng hứa. Với một nụ cười khác, chàng thêm vào, ‘Nàng sẽ phải di chuyển trên một con tàu khác, Berengaria. Mặt khác, ta không thể giữ tay ta khỏi nàng. ’ Chàng đánh cắp một nụ hôn nhẹ nhàng khác và thả nàng ra. Chàng đưa cho nàng chuỗi vòng cổ bằng vàng được trang trí lộng lẫy bằng những viên hồng ngọc, và nhanh chóng vòng nó qua cổ nàng. ‘Hãy giữ vật kỉ niệm này, và nghĩ về ta khi nàng đi ngủ vào buổi tối. ’

Berengaria nắm lấy chuỗi vòng cổ, cảm nhận chất liệu vàng xù xì. Con tàu nhấp nhô trong làn nước, và nàng nắm chặt lấy váy nàng, sợ hãi bị quăng ngang qua phòng.

‘Chúng ta sẽ chết phải không? ’ nàng thì thầm với thị nữ của nàng, Adriana.

Người phụ nữ trẻ bước đến và nắm chặt lấy tay nàng. ‘Một người đàn ông của nhà vua đã quả quyết với tôi rằng anh ấy sẽ cho chúng ta biết điều đó nếu chúng ta bị nguy hiểm. Đó chỉ là một cơn bão tồi tệ.

Mặc dù Berengaria muốn tin vào điều đó nhưng bản năng lại nói với nàng khác. Chị gái của vua, nữ hoàng Joan, nắm lấy chuỗi tràng hạt, quì gối xuống và cầu nguyện.

Một tiếng gõ cửa ầm ĩ, và nàng nhìn chăm chăm vào phía âm thanh phát ra. Adriana nhanh chóng ra mở cửa, và một người đàn ông cao lớn đứng ở cửa ra vào. Anh ta có mái tóc màu vàng tối và đôi mắt màu xám, và anh ta mặc một cái áo choàng đen được giữ chặt bằng một chiếc trâm có kích cỡ bằng lòng bàn tay nàng.

‘Quý ngài MacEgan? ’ Adriana nói chuyện với người đàn ông.

Berengaria quan sát thấy một cái nhìn thoáng qua giữa họ, và điều đó làm gia tăng nỗi sợ của nàng. ‘Chúng ta sắp chìm à? ’ nàng ngắt lời.

‘Chúng ta đã ở gần bờ biển của Cyprú, ’ MacEgan nói. ‘Thuyền trưởng định làm chuyển hướng con tàu về phía bờ biển, vì vậy nếu điều xấu nhất

xảy ra- ‘

‘- chúng ta có thể bơi vào bờ. ’ Berengaria nói nốt.

Nàng quay đi khỏi họ, đôi mắt nàng đang bóng rát. Nàng không thể bơi. Nếu con tàu bị lật úp hoặc chìm, nàng sẽ chết. Bàn tay nàng nắm lại thành nắm xung quanh chiếc vòng cổ, và nàng cố gắng đập tắt nỗi sợ hãi đang tăng lên trong nàng. Sau đó, có một tiếng đổ vỡ ầm ầm, và con tàu bị va chạm một cách dữ dội. Chưa đến một giờ sau đó nước đã tràn ngập bên trong con tàu. Bàn chân Adriana bị ngập, và nàng để Berengaria lại với chị gái của nhà vua trong khi nàng đi tìm kiếm MacEgan. Chàng sẽ giữ lời, và nàng tin rằng chàng sẽ nói với nàng sự thật. Nàng nhìn thấy chàng đang chèo thuyền bên cạnh những thủy thủ khác, tay chàng kéo căng mái chèo khi những người đàn ông chiến đấu chống lại sức mạnh của biển. Adriana lấy một sợi dây thừng và quấn nó xung quanh tay nàng khi nàng di chuyển về phía trước. Trên một phía của con tàu, nàng nhìn thấy một nửa tá đàn ông đang tát nước trong tàu ra bằng những chiếc xô. Không lâu sau khi chàng nhìn thấy nàng đang đứng đó, MacEgan la hét một người đàn ông thế chỗ chàng.

Chàng chiến đấu để đi về phía nàng và nắm lấy một sợi dây thừng khác để giữ thăng bằng cho mình.

‘Ta đã nói nàng ở lại với công chúa mà! ’ chàng hét lên qua những tiếng gầm rú của cơn bão.

Cánh tay Adriana bị giật mạnh cùng do sự chuyển động của dây thừng, và MacEgan kéo nàng lại, nới lỏng dây thừng và hướng nàng về phía chàng. Đôi mắt màu xám của chàng nhìn trừng trừng vào nàng. ‘Nàng có thể bị ném xuống biển. ’

‘Dù sao đi nữa chúng ta cũng sẽ chết, phải không? ’ Tay nàng đang run lên, y phục của nàng hoàn toàn ướt đẫm bởi nước mưa và nước biển.

Liam giữ nàng trong tay chàng, nàng ấm bờ vai nàng. ‘Sẽ không nếu ta có thể nhờ ai đó giúp.’ Chàng gật đầu với những người ngồi phía ngoài. ‘Chúng ta chỉ cách bờ biển có vài dặm.’

‘Và chúng ta đang chìm dần.’ Nàng túm chặt lấy váy, bàn chân nàng tê cóng trong nước lạnh. ‘Chúng ta không có thời gian để đi đến bờ biển.’

Chàng đặt tay chàng quanh eo nàng, nhưng nàng không làm một nỗ lực nào để đẩy tay chàng ra. ‘Hãy nghe ta.’ Giọng chàng đang kìm nén, chạm vào đến bên trong nàng để đẩy nỗi sợ hãi ra khỏi. ‘Nếu điều tồi tệ nhất xảy ra, hãy bơi tích cực như nàng có thể để hướng về phía bờ biển. Ta sẽ tìm nàng.’

Bàn tay nàng đang run rẩy, và nàng cảm thấy tay chàng quanh người nàng, như thể đề nghị một chỗ ẩn náu cho nỗi sợ hãi của nàng. ‘Ta không để bất cứ gì xảy ra với nàng,’

chàng thì thầm.

Mặc dù nước lạnh giá và mưa, nhưng có một hơi ấm vững vàng trong cái ôm của chàng. Bản năng của nàng tin chàng, cho phép nàng tin rằng có một người đàn ông có thể tin tưởng được...không giống như những anh trai của nàng hay cha nàng, những người đã phản bội nàng.

‘Bây giờ hãy trở lại với công chúa và nữ hoàng Joan đi,’ chàng khẳng định. ‘Và chúng ta sẽ tiến đến gần bờ biển như chúng ta có thể.’

Nàng nắm lấy cẳng tay chàng, như thể nàng có thể lấy một chút sự cố vũ của chàng dành cho nàng. Sau đó, bất ngờ, chàng cúi xuống và chạm môi chàng vào môi nàng.

‘Cho sự may mắn, chàng nói.

Chàng để nàng đứng lại đó trong khi chàng quay lại với những người khác.

Con tàu đang chìm xuống. Liam biết điều đó với một vật đảm bảo trong huyết quản của chàng, nhưng chàng sẽ bị đẩy xuống địa ngục trước khi chàng cho phép biến kết thúc cuộc đời chàng. Con tàu đã rung lên, và nó chạm đến điểm nứt gãy. Họ không thể tát nước đủ nhanh, và bây giờ đó chỉ là vấn đề thời gian trước khi họ bị rơi khỏi tàu.

Chàng buông ra một lời nguyện rửa khi một con sóng khác tràn lên boong tàu. Một chút sau, những người phụ nữ xuất hiện, những chiếc váy của họ ướt sũng lên quá eo.

Adriana dẫn họ tiến về phía trước trong khi nắm chặt lấy tay công chúa Berengaria. Nữ hoàng Joan theo sau, nắm chặt lấy chuỗi tràng hạt.

Liam tập trung những người phụ nữ lại và chỉ về phía bờ biển. ‘Chúng ta đang làm những điều chúng ta có thể để ở lại trên mặt nước lâu như chúng ta có thể. Nếu biển đưa chúng ta đi, hãy cố gắng hướng về phía đất liền.’

Gương mặt của công chúa trắng bệch, hai tay nàng nắm chặt lấy nhau. ‘Ta không thể bơi.’

Chàng gật đầu và quan sát những người khác. Còn những người khác thì sao?

‘Tôi có thể,’ Adriana nói. Nữ hoàng Joan cũng gật đầu.

‘Hãy cố gắng ở cùng nhau,’ Liam nhấn mạnh. Quay về phía công chúa, chàng nói thêm, ‘Nếu con tàu vỡ thành từng mảnh, hãy giữ lấy một mảnh gỗ lớn nhất mà cô có thể tìm được. Nó sẽ giúp cô nổi.’

Con tàu đã bắt đầu lật nghiêng khi những vùng thấp hơn ngập đầy nước. Liam nghe thấy những tiếng hét đỉnh tai của họ, và nhìn thấy Adriana đang lao về phía một trong những người hầu gái trẻ hơn, người đang bị lực của nước kéo xuống. Nàng đã tóm được tay cô gái, và đang nỗ lực để giữ lấy, nhưng biển đã chiến đấu để giữ lấy con mồi của nó.

‘Adriana, không! ’ Berengaria đã hét lên. Và sau đó cả hai người phụ nữ biến mất dưới nước.

Chương hai

Liam chiến đấu để tóm lấy những người phụ nữ, nhưng đã quá muộn. Phổi của chàng bỗng rất khi chàng bơi dưới nước, mắt chàng không thể nhìn thấy họ trong bóng tối.

Chàng quạt cánh tay chàng trong nước, tìm kiếm họ. Những ngón tay chàng chạm vào gỗ, nhưng không thấy họ đâu. Chàng lặn xuống sâu hơn, đá mạnh qua làn nước, và bỗng nhiên tay chàng nắm được một khúc vải lụa.

Chàng kéo mạnh, nước đang chiến đấu với chàng để kéo người phụ nữ xuống. Và khi cuối cùng chàng cũng kiểm soát để đưa được đầu nàng lên khỏi mặt nước, Adriana đã ho, cơ thể nàng đang run rẩy. Chàng nhận thấy nàng đang nắm tay người phụ nữ kia, và khi chàng kéo người hầu gái lên trên mặt nước, cô ấy đã chết, tay chân cô ấy đã bất động.

Những nỗ lực của chàng để hồi sinh cho người hầu gái đã không thành công, và Adriana đã sụp đổ trong nước mắt.

‘Nàng đã mệt, ’ chàng nói, giữ chặt lấy nàng. ‘Cuộc sống của cô ấy đã ở trong tay Chúa. ’

‘Tôi nghĩ tôi có thể cứu cô ấy, ’ Adriana thì thầm, cơ thể nàng đang run rẩy dữ dội.

‘Trước khi nước kéo cô ấy xuống. ’

Chàng để cho nàng khóc, giữ nàng dựa vào chàng. Cánh tay nàng ôm chặt lấy chàng, và kỳ lạ thay, điều đó mang lại cho chàng cảm giác bình tĩnh. Trong sự dũng cảm của nàng, chàng nhìn thấy một phần của chính mình. Nàng đã lao theo cô hầu gái trẻ mà không chút sợ hãi, và chưa từng để ý rằng nàng gần như đã mất mạng vì sự nỗ lực đó.

Liam đã giúp đưa Adriana về phía bên kia của con tàu. Berengaria đang nắm chặt một sợi dây thừng to nhưng sự khiếp sợ hiển hiện trong mắt nàng.

‘Khi nước ngập hết phần cửa lại của những căn phòng thấp hơn, con tàu có thể bị vỡ làm hai nửa, ’ chàng nói với cô ấy. ‘Nếu điều đó xảy ra hãy sẵn sàng để buông dây thừng ra hoặc cô sẽ bị kéo xuống dưới. Năm lấy bất kỳ mảnh boong tàu nào cô có thể tìm thấy. ’ Gương mặt công chúa trắng bệch sợ hãi, và Adriana bước đến một bên của Berengaria, nữ hoàng Queen ở bên kia.

‘MacEgan, ’ Adriana gọi chàng một cách dịu dàng. Chàng nhìn vào đôi mắt tối màu của nàng, và nàng đã tự làm mình vững vàng. ‘Chàng đã cứu mạng em. ’

‘Ta đã giữ lời hứa của mình, ’ chàng trả lời, ‘không cho phép bất cứ gì xảy ra với nàng. ’

Nhưng thậm chí như vậy biển đã lấy đi một mạng sống. Chàng chỉ có một nguyện cầu đó sẽ là người cuối cùng.

Trong những phút tiếp theo, Berengaria đã quan sát con tàu bị gãy thành hai nửa với một sự khiếp sợ, gỗ vỡ tung dưới chân nàng. Nàng nhanh chóng giữ lấy mép thuyền, nhưng nàng đã bị rơi thẳng xuống nước lạnh mà không một lời cảnh báo. Đầu nàng ngập dưới nước và nàng nếm thấy vị mặn.

Nàng run rẩy, cố gắng không hoảng loạn, khi một cánh tay túm lấy eo nàng vào kéo nàng lên trên mặt nước. Nàng hít một hơi thở sâu, và nhìn thấy MacEgan đang giữ lấy nàng. Anh đã bơi ra khỏi đồng đồ nát, và hướng dẫn nàng hướng về khu vực rộng hơn của con tàu. ‘Hãy nắm lấy cái này, ’ anh yêu cầu. Những ngón tay nàng cắm sâu vào bề mặt gỗ, và nàng nắm chặt lấy nó với tất cả sức lực của nàng. Sau đó Adriana đến với nàng, trong khi Joan đang nổi trên một mảnh gỗ cách đó khá xa.

Nàng đã mất khái niệm về thời gian, nhưng Adriana chưa bao giờ rời khỏi nàng. Thị nữ của nàng đã chiến đấu với dòng chảy để bơi, mang họ đến gần bờ biển hơn. Hết lần này đến lần khác, Liam đã điều chỉnh hướng của họ, bơi bên cạnh họ. Mặc dù anh đảm bảo mỗi người phụ nữ đều an toàn,

nhưng Berengaria không bỏ lỡ cái cách anh quan sát Adriana. Có một xúc cảm mãnh liệt trong mắt anh, như thể quý cô trẻ tuổi có một ý nghĩa gì đó với anh.

Trái tim nàng ngập ngừng, vì Richard đã nhìn nàng theo cách như vậy vào ngày đầu tiên họ gặp nhau. Đôi khi, một ánh lửa của sự quan tâm thoáng qua là tất cả những gì cần để làm tăng xúc cảm của tình yêu.

Mình sẽ gặp lại chàng chứ? Nàng băn khoăn. Nàng dựa đầu vào mảnh gỗ, cơ thể nàng mệt lử bởi sức mạnh khủng khiếp của cơn bão. Dọc theo rìa bờ biển, bầu trời đang sáng dần lên, ánh hồng của bình minh phản chiếu lên mép của mặt nước màu xám. Và sau những giờ vô tận, chân nàng đã chạm vào cát.

Một nụ cười bất chợt vỡ ra, và nàng cười toe toét với thị nữ của nàng. ‘Adriana, chúng ta vẫn còn sống.’ Họ gắng sức để tiến về bờ biển, váy của họ kéo họ xuống trong lúc Liam hộ tống họ tiến về phía trước.

Cơn bão đã qua đi, và những mảng trời xanh đã xuyên qua những đám mây. Những con sóng đã êm đềm hơn, thế nhưng Berengaria vẫn phải gắng sức để giữ thăng bằng trong chiếc váy sưng nước của nàng. Xa hơn về phía trước, nàng nhìn thấy Bá tước của Berduria, người đã đến được bãi cát trước tất cả bọn họ.

Trong chốc lát, những người đàn ông trên lưng ngựa đã xuất hiện dọc theo ven bờ, áo giáp của họ ánh lên trong ánh mặt trời. Liam kéo đến gần những người phụ nữ. ‘Đừng tin họ,’ chàng cảnh báo. ‘Chúng ta không biết gì về những người Cypriots cả.’

Nụ cười của Berengaria nhạt dần, và sự lạnh lẽo của nước làm cho thần kinh của nàng trở lên bứt rứt.

Cách đó một vài yard, nữ hoàng Joan đang đi khỏi mặt nước để hướng về phía bờ.

‘Đừng nói với họ chúng ta là ai, ’ Liam cảnh báo, nhưng người phụ nữ trẻ đã không nghe thấy chàng nói gì.

Chàng bắt đầu di chuyển về phía nữ hoàng, nhưng Adriana đã túm lấy tay chàng. ‘Hãy cẩn thận, MacEgan. ’

Đôi mắt màu xám của chàng quan sát mắt nàng, và chàng bao phủ tay nàng bằng tay chàng. ‘Hãy đợi ở đây. ’

Chàng làm theo cách của chàng là hướng về phía Joan, và Berengaria nhìn Adriana.

‘Anh ấy có ý nghĩa với cô, phải không? ’

Adriana không trả lời, cũng không thôi nhìn chăm chăm vào MacEgan. ‘Tôi chỉ mới gặp anh ấy cách đây một ngày. Và điều đó cảm giác như đã từ lâu lắm rồi. ’

‘Anh ấy đẹp trai, ’ Berengaria thừa nhận, ‘nhưng không đẹp trai bằng Richard. ’ Giọng nàng chứa đựng nhiều sự phiền muộn hơn nàng nghĩ. Trong thâm tâm, nàng lo lắng nàng sẽ không gặp lại đức vua. Nàng có thể chết giống như cô hầu, trước khi trở thành một cô dâu.

‘Nếu không có chàng, tôi đã bị chết đuối, ’ Adriana thì thầm.

Berengaria nắm lấy tay nàng trong tay cô, và họ cùng nhau đi về phía bờ biển. Mặc dù MacEgan đang cố gắng đưa nữ hoàng Joan đến gần họ hơn, nhưng cô ấy lờ chàng đi và đi về hướng khác.

Bá tước của Berduria đã tiến đến chỗ những người đàn ông và đang nói chuyện với họ.

Mặc dù họ vẫn đang cười đùa nhưng Adriana vẫn trở lên căng thẳng.

‘Một điều gì đó không đúng, ’ nàng dự đoán. Bàn tay nàng chạm vào chân, nơi Berengaria biết người thị nữ giữ một con dao. ‘MacEgan đã đúng. Hãy

ở gần tôi. '

Cô không hiểu điều gì làm phiền Adriana đến vậy, và khi nàng hỏi, người phụ nữ đáp lại, 'Nếu cô nhìn thấy một con tàu bị đắm, cô sẽ không cố gắng giúp đỡ những người sống sót chứ? Những người đàn ông đó chỉ đứng nhìn. '

Với một cái liếc lại phía sau nàng, Berengaria nhìn thấy ba con tàu khác cũng đã bị cuốn khỏi đường đi và đã neo lại cách bờ biển chưa đến một dặm. 'Chúng ta sẽ cố gắng đi đến những con tàu đó chứ? '

'Vẫn chưa. '

Cả hai bọn họ đã nhìn thấy khi bá tước nói chuyện với những người đàn ông. Tông giọng của hắn ta kìm nén sự kiêu ngạo, nhưng Berengaria nghĩ nàng nghe thấy hắn ta đang nói tiếng Hy Lạp với những người đàn ông. Nữ hoàng Joan đã đến được bờ biển và đang chuẩn bị tham gia cùng bá tước. Người phụ nữ bước đều về phía trước, dáng đi tràn đầy niềm kiêu hãnh. Bá tước chỉ vào cô ấy, và sau đó đến Berengaria và Adriana.

'Đừng nói với chúng, ' Adriana thì thầm, như thể nài xin người đàn ông giữ im lặng.

Nhưng đã quá muộn. Đúng như nỗi khiếp sợ của nàng, một trong những người đàn ông được vũ trang đã rút gươm ra khỏi bao và đâm sâu vào ngực của bá tước. Người đàn ông quý tộc khụy gối và ngã xuống cát trong khi máu chảy lênh láng.

Các vị thánh đã giải thoát cho chúng ta. Berengaria che miệng, sốc với cái mà cô vừa nhìn thấy. Nữ hoàng Joan nắm chặt lấy váy và chạy trốn về phía biển. Liam gọi cô ấy quay về phía họ, và chàng đã tiến đến phía họ chỉ một lát sau đó.

Berengaria không thể ngừng run rẩy, và từ những ánh nhìn trong mắt những tên lính, cô không biết liệu cô sẽ trở thành tù nhân hay chết lúc cô nổi lên

khỏi mặt nước.

‘Bá tước nói với họ cô là ai, ’ chàng nói dứt khoát. ‘Hy vọng tốt nhất của chúng ta là họ sẽ giữ cô làm con tin. ’

Nhưng Berengaria biết rằng mạng sống của MacEgan đang bị nguy hiểm hơn chính nàng. Ngay khi những người đàn ông đó giết bá tước, thì rõ ràng là họ không có giá trị với những người đàn ông đó. ‘Anh cần bơi nhanh đến chỗ ba con tàu khác đã nhô neo khỏi bờ biển, ’ nàng ra lệnh. ‘Nếu anh đến được một trong số chúng, anh có thể quay lại và báo động Richard. ’

‘Tôi không thể để cô ở lại đây một mình. ’

Những người đàn ông trên lưng ngựa đã bắt đầu cưỡi ngựa tiến đến gần, và thời gian của họ đang bị rút ngắn. ‘Anh phải đi, ’ Berengaria khẳng định. ‘Nếu điều anh nói là đúng, thì họ sẽ không giết chúng tôi bởi vì họ muốn sử dụng mạng của chúng tôi để thỏa thuận với Richard. Nếu anh ở lại, số mệnh của anh sẽ giống như của bá tước. ’

Gương mặt chàng cứng lại, nhưng cô đã quan sát thấy những từ ngữ của cô đã tác động đến chàng. ‘Hãy đi đi, MacEgan. Tôi đang yêu cầu anh, như là nữ hoàng tương lai của anh. ’

Một biểu cảm không tên lướt qua mặt chàng, và cô nhớ ra chàng là người Ai len, không phải người Anh. Sửa chữa chính mình, cô thêm vào, ‘Làm ơn. Hãy đến gặp Richard. ’

Trước khi chàng có thể di chuyển, những tên lính đã đột kích ở phía trước với những con ngựa của chúng. Những người đàn ông được vũ trang đã bao vây họ, với những cây giáo và những thanh gươm nâng lên như một lời đe dọa rõ ràng. Berengaria kìm nén hơi thở của cô, không biết làm gì lúc này. Những tên lính tiến đến chỗ MacEgan, nhưng chàng không làm một nỗ lực nào để chiến đấu.

Bằng ngôn ngữ Norman, chàng ra lệnh, ‘hãy tuân theo mệnh lệnh của họ.’ Mắt chàng bắt gặp mắt Adriana, và cô nhận thấy một sự chắc chắn về tình cảm giữa họ. ‘Ta sẽ quay lại với nàng. Ta hứa.’

MacEgan di chuyển quá nhanh, Berengaria chỉ vừa đủ thời gian để tránh khỏi đường đi.

Chỉ mất vài giây để anh kéo một tên lính xuống khỏi lưng ngựa và đâm mạnh vào mặt hăn. Khi một người đàn ông thứ hai cố gắng đâm anh với một cái mác, MacEgan đã tóm chặt lấy vũ khí của hăn và xoắn nó khỏi tay tên lính. Lúc này khi đã có vũ khí, anh tóm lấy ngựa của tên lính thứ nhất và cưỡi con vật phi nhanh dọc theo bờ biển, bắt buộc những tên khác phải đuổi theo. Ba người đàn ông vẫn đứng sau cô và Adriana, một trong số chúng đã tóm lấy nữ hoàng Joan.

Berengaria kìm nén hơi thở của cô khi MacEgan tiến đến chỗ nước sâu hơn. Anh đứng trên lưng ngựa và lao đầu vào những con sóng, biến mất khỏi tầm nhìn. Adriana bám chặt lấy cô, những giọt nước mắt nóng hổi bắt đầu rơi xuống.

‘Đừng sợ,’ Berengaria thì thầm với người thị nữ. ‘Ta tin anh ấy. Anh ấy sẽ tìm ra cách để trốn thoát.’ Nhưng khi họ không nhìn thấy anh nổi lên mặt nước trên những con sóng, cô đã sợ điều tồi tệ nhất.

Đảo Rhodes, ngày 22 tháng 4 năm 1191.

‘Họ đâu, ngài Bernard?’ Vua Richard gặng hỏi.

Gương mặt của người hiệp sĩ tái nhợt. ‘Chúng tôi – chúng tôi không biết, thưa Đức vua.’

Có 25 con tàu đã mất tích, và không may, tàu của Công chúa Berengaria là một trong số chúng.’ Ông cúi đầu thương tiếc. ‘Chúng tôi tin rằng cơn bão đã thổi họ lệch khỏi đường đi.’

‘Có 219 con tàu, Bernard. ’ Richard đấu tranh để giữ sự giận dữ của chàng trong tầm kiểm soát. ‘Và ông có ý nói với ta rằng không một ai trong số họ nhìn thấy nơi mà con tàu của Berengaria biến mất à?’

‘Tôi rất tiếc, thưa Đức vua. Nhưng chúng tôi sẽ gửi những con tàu đi tìm kiếm cô dâu của ngài- ‘

‘Ra ngoài, ’ Richard ra lệnh, chỉ về phía cửa. Người hiệp sĩ bỏ trốn, giống như một người nhát gan. Lúc này, sự giận dữ của Richard đã sắp sửa bùng nổ. Crete và Rhodes là những chỗ hẹn, nơi họ sẽ dừng lại vài ngày trên hành trình đến Acre. Nhưng người vợ hứa hôn của chàng không ở chỗ nào trong hai chỗ đó.

Nàng có thể đã chết, cơ thể nàng có lẽ đang nằm dưới đáy biển Địa Trung Hải. Chàng thở ra, tưởng tượng mái tóc tối màu, đôi mắt đáng yêu và hình dáng của Berengaria.

Chàng đang mong chờ để cưới nàng, hiểu nàng là người phụ nữ như thế nào đằng sau tính trung thực không kiềm chế. Chàng chỉ mới hiểu một chút về nàng, nhưng tâm hồn nàng đã kích thích trí tò mò của chàng.

Bên ngoài, bầu trời quang đãng, mặt trời rực rỡ và ấm áp. Mặt nước trong xanh thăm thẳm đang vỗ vào bờ cát trắng, một nơi bình dị để đi dạo với người yêu. Chàng chạm vào chiếc nhẫn ngọc lục bảo đang nằm trên ngón tay nhỏ nhất của chàng. Nàng đã đưa nó cho chàng lúc ở Sicily, một kỷ vật làm khuấy động mạnh mẽ những ký ức về đêm mà lần đầu tiên chàng lấy nó từ nàng. Nhìn vào nó lúc này chỉ làm tăng thêm sự giận dữ của chàng. Chàng sẽ tìm nàng, không quan trọng là phải mất bao lâu. Nàng thuộc về chàng.

Chàng ra hiệu cho người hầu gọi thuyền trưởng của con tàu đến. Nếu không ai có thể tìm thấy những người phụ nữ hoặc những con tàu chứa kho báu cho chuyến Thập tự chinh của chàng, chàng sẽ dừng lại tại mỗi hòn đảo trên đường đến Syria.

Nhưng khi thuyền trưởng đến, ông ta cúi đầu và nói, ‘Thưa Đức vua, chúng ta có tin tức về Công chúa.’

Một lát sau, hoàng tử của Ailen, Liam MacEgan, hiện ra giữa những người đàn ông.

Người đàn ông này nhìn như thể anh đã không ngủ trong nhiều ngày, những vết máu khô làm sây xát gương mặt anh.

‘Họ ở Cyprus, thưa Đức vua.’ MacEgan tiến đến gần hơn, và hạ thấp giọng xuống đến mức chỉ Richard có thể nghe thấy. ‘Những tên lính đã giữ những phụ nữ làm tù nhân.’

‘Hãy đến đây.’ Richard không muốn những người đàn ông khác nghe thấy những điều mà MacEgan tiết lộ. Chàng dẫn người đàn ông này vào trong phòng ngủ của chàng và ra lệnh, ‘Hãy nói với ta những gì mà người biết.’

‘Những người Cyprus đã giết Bá tước của Berduria,’ người đàn ông Ai len giải thích.

‘Sau đó, Công chúa Berengaria ra lệnh cho tôi tìm kiếm sự giúp đỡ, vì vậy tôi đã bơi đến một trong những con tàu gần nhất, và chúng tôi chèo về phía tây. Chúng tôi tìm thấy thuyền của ngài ở đây.’ Cái nhìn chăm chăm của Richard hẹp lại. ‘Người đã để những người phụ nữ lại không được bảo vệ.’ MacEgan đương đầu với cái nhìn chăm chăm của Richard không chút sợ hãi.

‘Cô dâu của ngài ra lệnh cho tôi đi tìm kiếm sự giúp đỡ. Tôi sẽ không tuân lệnh cô ấy à?’

‘Nếu mạng sống của cô ấy bị đe dọa theo bất kỳ cách nào, ta sẽ lấy mạng người.’

Richard sử dụng chiều cao của chàng để làm lợi thế khi chàng nhìn chăm chăm xuống hoàng tử Ai len.

MacEgan không thoái lui, nhưng lựa chọn từ ngữ một cách cẩn thận. ‘Những người phụ nữ sẽ đủ an toàn. Thị nữ của công chúa là một người bảo vệ được đào tạo tốt. Tôi đã tự mình chứng kiến.

Mặc dù Richard không thích điều đó, nhưng chàng không nghi ngờ rằng Isaac Ducas Comnenus, Hoàng đế của Cyprus, sẽ muốn sử dụng Berengaria để xúc tiến cho những mục tiêu của ông ta. Người đàn ông này đã liên kết với Saladin, và có lời đồn rằng họ đã uống máu của người kia, như là một lời thề trung thành.

Ý nghĩ vợ hứa hôn của chàng đã rơi vào tay của Hoàng đế là không tưởng tượng nổi.

Richard nhìn chăm chăm vào MacEgan.

‘Đừng nói với bất cứ ai rằng Berengaria và nữ hoàng đang bị giam giữ,’ Richard cảnh báo. Nếu bất kỳ ai biết rằng vợ hứa hôn của chàng đang bị kẻ thù bắt giam, họ sẽ tin rằng nàng đã bị xâm phạm, dù cho điều đó đúng hay không. Chàng không muốn bất cứ điều gì đe dọa mối liên minh hôn nhân của họ.

‘Hãy để chúng tin rằng Berengaria và nữ hoàng vẫn còn trên boong của một con tàu khác. Hãy nói với họ rằng Hoàng đế đã mời họ lên bờ, nhưng họ đã từ chối.’

MacEgan gật đầu, hiểu sự hàm ý. ‘Không ai sẽ biết.’

‘Ta sẽ gửi người cùng một nhóm những người đàn ông đến tấn công bờ biển Cyprus.

Hãy tìm những người phụ nữ và mang họ còn sống về cho ta.’

Richard quay lại vị trí của chàng bên cạnh cửa sổ, gạt bỏ MacEgan. Cái nhìn chăm chăm của chàng tập trung vào biển. Liệu Isaac Comnenus có đe

dọa Berengaria theo bất cứ cách nào...Chúa giúp hẳn. Vì Richard sẽ xé hẳn ra thành từng mảnh.

Limassol, Cyprus, tháng 5 năm 1191

Gần 3 tuần đã trôi qua, và không có dấu hiệu gì của Liam MacEgan hay của Đức vua.

Adriana đã nhìn thấy hy vọng của công chúa mờ dần trong mắt cô ấy, khi họ nhận thấy họ vẫn là những tù nhân của hoàng đế. Mặc dù Isaac Comnenus không trói họ lại bằng dây xích, nhưng họ bị khóa trong phòng ngủ được canh gác cả trong lẫn ngoài. Không có sự riêng tư, và mặc dù cô cố gắng che chở cho công chúa khỏi sự làm nhục, nhưng có rất ít điều Adriana có thể làm được. Những tên lính canh rút thăm để được quyền canh gác bên trong phòng ngủ nơi chúng hy vọng bắt gặp một cái nhìn thoáng qua của họ.

Nữ hoàng Joan chưa từng ngừng phàn nàn. Từ lúc họ bị bắt, cô ấy đã đưa ra những yêu cầu thái quá, vì điều này mà hoàng đế đã nhạo báng cô ấy. Khi cô ấy khẳng khái đòi một cái giường mềm mại hơn, ông ta đã gửi cho cô cấy một dải lụa, và chuyển luôn tấm nệm duy nhất trong phòng đi. Tối đó, họ đã phải nằm rúc vào nhau trên sàn gỗ, mà không có gì ngoài dải lụa.

Joan đã từ chối nhún nhường, và họ đã cam chịu những tuần với thức ăn ôi thiu và điều kiện sống không thoải mái. Nhưng đó là công chúa người mà Adriana quan tâm nhất.

Berengaria đã trở lên mỏng manh hơn trong những tuần qua, gương mặt cô ấy nhợt nhạt trong khi cô ấy nhìn chăm chăm hàng giờ vào đường chân trời trên biển bên ngoài những chấn song cửa sổ.

‘Chúng ta sẽ không được cứu, phải không?’ cô ấy thì thầm. ‘Những người tham gia cuộc thập tự chinh đã đến trên những con tàu đó...họ đã chết rồi, phải không?’

Chỉ vài giờ sau khi họ bị bắt giam, hai con tàu đã đến những hoàng đế đã nhanh chóng chế ngự họ, chiếm lấy kho báu của nhà vua và giết những người đàn ông.

Từ cửa sổ của họ, họ đã nhìn thấy cơ thể của những người tham gia cuộc thập tự chinh bị phơi bày giống như những phần thưởng của chiến tranh.

Adriana cố gắng an ủi công chúa. ‘Hoàng đế biết Richard sẽ đến. Mặt khác, ông ta sẽ không lo lắng với việc canh gác bờ biển.’ Cô vượt qua căn phòng nhỏ và chỉ lên những ngọn đồi nơi những người Cyprus đang đưa những chiếc xe bò chở đầy gỗ và đá xuống. Trong vài giờ tới, những người đàn ông đã sắp đặt những tảng đá, những chiếc rương và những cánh cửa gỗ lớn và tất cả những loại vật liệu để xây dựng củng cố bờ biển.

Một trong những lính canh bước đến phía trước cửa sổ và che mất tầm nhìn của họ.

Mặc dù hẳn không thể nói được ngôn ngữ của họ nhưng thông điệp của hẳn rất rõ ràng.

Adriana lưỡng lự trước khi lùi lại, gửi cho hẳn một nụ cười nhẹ khi nàng rời khỏi.

Sự xao nhãng đã đủ, và nàng đã lấy trộm được con dao cong của hẳn, giấu nó sau lưng nàng. Nếu những người Cyprus đang chuẩn bị cho trận đánh, điều đó có nghĩa là một cuộc xâm lược sắp xảy ra. Cánh cửa phòng ngủ mở ra, và một cô gái trẻ xuất hiện, và nhìn vào hai quý cô. Cô ta đưa một mệnh lệnh rõ ràng cho những lính canh, và họ tuân theo mệnh lệnh, rời khỏi phòng. Bằng tiếng Pháp có trọng âm nặng, cô ta nói, ‘Tôi đã được ra lệnh đưa công chúa và nữ hoàng đến cho cha tôi.’ Adriana vẫn dựa vào tường một lát, sau đó nhanh chóng trượt lưỡi dao của tên lính canh vào chỗ eo ở ngay sau lưng cô ta. Cả Joan và Berengaria không ai tiến lên phía trước, nhưng trong khi tên lính canh đã tập trung vào người đàn bà quý tộc, Adriana đã sử dụng cái áo choàng của công chúa để che giấu con dao.

‘Tại sao ông ta muốn gặp chúng ta?’ Berengaria hỏi, giọng nàng điềm tĩnh. Nhưng Adriana biết rằng cái giọng dịu dàng ấy đã che dấu nỗi sợ hãi của người phụ nữ trẻ. Tất cả họ đều biết rằng họ giữ được mạng sống chỉ bởi vì họ được sử dụng như những con tin...hay tệ hơn.

Cô gái trẻ lắc đầu. ‘Tôi không biết.’ Cô ta chun mũi khi họ kéo đến gần hơn và thêm vào, ‘Tôi sẽ sắp xếp cho cô tắm và làm tỉnh táo chính mình trước khi cô trình diện trước ông ấy.’

Berengaria ném một cái nhìn lo lắng về phía cô, nhưng Adriana gật đầu. Cái gật đầu của cô đã tạo cho công chúa một sự tin tưởng. Quay lại phía công chúa, cô nói, ‘Nếu họ định giết chúng ta, họ sẽ không quan tâm đến bề ngoài của chúng ta lúc này.’

‘Đó là điều mà ta sợ,’ Berengaria nói.

Nàng nhắm mắt lại, và Adriana đi đến bên cạnh nàng. ‘Có lẽ ông ta muốn chứng tỏ với Richard rằng chúng ta ổn, mặc dù bị giam giữ.’

Berengaria giơ tay ra và Adriana nắm lấy nó. Khi họ đi theo cô gái xuống những bậc thang uốn lượn, cô ta dẫn họ vào trong một khu vườn có tường bao. Sự ấm áp của ánh mặt trời và mùi hương thơm ngát của hoa lài làm tăng thêm lòng can đảm của nàng, mặc dù nàng được đảm bảo hơn nhờ vũ khí nàng đang che dấu.

Khi cô gái đưa họ lên một cầu thang đá khác, Adriana kéo Berengaria dừng lại và chỉ về phía biển. Ở đó, nàng liếc thấy những cánh buồm của hàng trăm con tàu.

‘Họ đã tìm thấy chúng ta,’ Berengaria thì thầm với sự biết ơn.

Adriana bắn khoản liệu Liam MacEgan đã báo cho Đức vua biết chưa. Hay chàng còn sống không. Nàng nhớ nụ hôn nhẹ nhàng mà chàng đã đánh cắp để dành cho sự may mắn, và kí ức đó làm trái tim nàng buồn phiền với sự tiếc thương. Người đàn ông Ai len đẹp trai đó không giống như những

người đàn ông khác nàng đã gặp. Dũng cảm và mạnh mẽ, chàng là một người mà nàng muốn hiểu nhiều hơn.

Khi cô gái trẻ dẫn họ vào trong phòng của cô ta, cô ta đã sắp xếp cho họ được tắm trong sự riêng tư và đưa cho họ những bộ quần áo của người Cyprus. Mặc dù Berengaria từ chối mặc quần áo của nước khác, nhưng Adriana đã đồng ý thử chúng. Chất vải trong suốt mềm mại không giống bất cứ thứ gì mà nàng từng cảm nhận trên da mình. Nàng mặc một chiếc áo trùm màu kem và chiếc quần salvar mềm mại. Mặc dù nó rất lạ, không giống như mặc váy nhưng nàng thích bộ quần áo.

‘Cô phải cảm thấy giống một nàng hầu, ’ Berengaria trêu ghẹo. ‘Ta không thể tưởng tượng ra việc mặc những quần áo giống vậy. ’

Nữ hoàng Joan trở lên cứng rắn hơn, làm nhăn chiếc váy lụa của cô. ‘Ta thích không trông giống một kẻ man rợ. ’

Tâm trạng của công chúa trùng xuống với những lời của Joan. Adriana điều chỉnh một nếp gấp trên quần áo của nàng và nói, ‘Nó thoải mái hơn cái chúng ta đã mặc trước đó. ’

Nhưng nàng có những lý do khác để mặc bộ quần áo mới này. Nếu nàng cần bảo vệ công chúa khỏi một cuộc tấn công, những quần áo nhẹ hơn này sẽ giúp nàng di chuyển nhanh hơn.

Cô gái dẫn họ từ phòng ngủ của cô ta đến một vòm lâu không mái che rộng lớn. Mặt trời đã trở lên nóng hơn, và mặc dù Adriana cố gắng quan sát xem liệu những con tàu đã đến gần hơn chưa, nhưng những bức tường quá cao so để nhìn thấy chúng.

Hoàng đế đã đợi họ ở trên ngai vàng, trong khi những người hầu đang quạt những chiếc là cọ trên đầu ông ta để làm cho không khí mát mẻ hơn.

Với sự giúp đỡ của một người hầu làm phiên dịch, hoàng đế thông báo, ‘Những kẻ xâm lược đã đến vì người. Những người đàn ông của ta đã tịch

thu những kho báu trong những con tàu của người, và vua của người quyết định anh ta muốn lấy lại nó. Vàng của anh ta ...hoặc cô dâu của anh ta. '

Gương mặt của Berengaria thay đổi, và có một sự giận dữ bên trong đó mà Adriana chưa từng nhìn thấy. Công chúa đứng lên, và thì thầm bằng tiếng Norman, 'Adriana.

Khi họ dẫn chúng ta trở lại, ta muốn cô trốn thoát. Nói với Đức vua những điều đã xảy ra với chúng ta. Hãy đảm bảo chàng biết nơi chúng ta đang ở. '

'Tôi sẽ không rời khỏi cô, ' nàng khẳng khái. Nàng không thể tin tưởng vào Joan để bảo vệ Berengaria, không khi nữ hoàng có thể nói điều gì đó để xúc phạm hoàng đế.

'Họ sẽ sử dụng chúng tôi để thỏa thuận. Nhưng tôi lo lắng cho mạng sống của cô. '

Công chúa giơ tay ra và ôm lấy tay nàng. 'Hãy tha lỗi cho ta, nhưng cô không có giá trị với chúng. Chúng có thể sử dụng cô như một ví dụ. '

Mặc dù Adriana không thích tất cả những điều đó, nhưng nàng hiểu ý của công chúa.

Không nghi ngờ Isaac Comnenus sẽ sử dụng nữ hoàng và công chúa, sử dụng họ như vật tác động để đạt được cái ông ta muốn từ Richard.

'Ta không muốn cô chết, ' Berengaria nài nỉ. 'Ta sợ cho cô, nếu cô ở lại. '

Adriana cúi đầu chấp thuận, nhưng trong thâm tâm nàng biết nếu bất kỳ ai phát hiện ra nàng, nàng sẽ bị giết. Cách này hay cách khác, cuộc sống của nàng cũng đang gặp nguy hiểm.

Isaac nhìn khó chịu vào cuộc nói chuyện riêng của họ, và ông ta ra lệnh cho những người đàn ông tách họ ra. Adriana bị kéo ra khỏi công chúa, người đã cho nàng một cái gật đầu cho phép.

Khi tên lính mang nàng quay lại sân trong, Adriana đã nghiên cứu xung quanh họ, bắn khoản nàng thế nào nàng có thể thoát được. Cái liếc nhìn của nàng đặt vào một vài phụ nữ đang trùm kín gương mặt họ.

Và sau đó nàng biết chính xác làm cái gì.

Chỉ trước rạng đông, Liam MacEgan đã chèo thuyền bên cạnh những người đàn ông khác, đưa những con thuyền nhỏ hơn đến gần bờ biển. Bãi biển được bao phủ bởi những vật liệu xây dựng để ngăn chặn họ sử dụng ngựa chiến. Tuy nhiên, điều đó sẽ không dừng được Richard. Đã sẵn sàng, một vài con thuyền nhỏ đã ở đủ gần để những con ngựa có thể bơi được vào bờ. Nhiệm vụ của Liam là đưa những chiến binh đến đủ gần để dọn sạch một con đường.

Những cung thủ đã bắn một trận mưa tên vào những người Cyprus, và từ sự lộn xộn của chúng cho thấy chúng đã rất ngạc nhiên vì sự xuất hiện của họ. Khi họ đã đến vùng nước nông, Liam đã rút gươm và tấn công ở phía trước cùng những người khác. Máu của chàng sôi lên cùng với sự khiếp hãi và sự run lên của việc đánh nhau. Chàng đã được cha và chú mình đào tạo từ khi chàng đủ tuổi để cầm được gươm, và khi chàng đối mặt với kẻ thù, điều nhanh chóng trở lên rõ ràng hơn là những người đàn ông này không phải là những chiến binh.

Những nông dân và những người buôn bán, họ được hoàng đế của họ ra lệnh bảo vệ vùng đất của họ... nhưng không có vũ khí, hàng trăm người bọn họ đã bị giết. Liam ngừng tấn công và chuyển sang thế phòng thủ. Chỉ nếu họ tấn công chàng trước họ sẽ ném gương của chàng.

Khi họ di chuyển qua kẻ thù, họ trèo lên đồi hướng về phía thành phố. Ánh sáng xám xịt của buổi sáng đang bắt đầu rọi sáng những tàn tích Roma cổ đại rải rác trên vùng đất này. Gần hơn trung tâm của pháo đài sẽ là nơi Liam cho rằng và nữ hoàng đang bị giam giữ. Adriana sẽ ở đó với họ.

Những hình ảnh về gương mặt nàng vẫn rõ rệt trong tâm trí chàng, với đôi mắt tối màu tuyệt đẹp và hình dáng mỏng manh của nàng. Nàng can đảm hơn bất kỳ người phụ nữ nào mà chàng từng gặp, vì nàng là người sống sót. Chàng ghét phải để lại họ ở đây, nhưng không cho Richard biết họ ở đâu, họ có thể không được cứu.

Khi họ đến được pháo đài, nó được xây dựng quanh những tàn tích của một hoàng cung cổ đại. Liam ra lệnh cho những người đàn ông rút lui, và họ ẩn đằng sau một trong những tòa nhà bằng đá. Chàng cần nghiên cứu những hàng rào phòng thủ, để xác định cách tiếp cận tốt nhất. Nhất trí, họ có thể có khả năng vào qua cổng trước, nhưng không biết có bao nhiêu lính canh đang đợi, điều đó có thể gây ra sự nguy hiểm không cần thiết cho những người đàn ông.

Chàng nâng cái nhìn chăm chăm của mình lên đoạn trên của pháo đài, vì chàng cho rằng công chúa và nữ hoàng đang bị giam giữ ở một nơi chắc chắn. Chàng không nói với bất kỳ người đàn ông nào về những tù nhân, chỉ như là họ đã tìm kiếm thông tin về những hàng rào phòng thủ của hoàng đế. Đúng lúc chàng quyết định dẫn những người đàn ông đi dọc theo những bức tường phía ngoài cùng, thì chàng nghe thấy một âm thanh của cuộc chạm trán ở không xa những người đàn ông đang hò hét những mệnh lệnh.

Chàng ra hiệu cho hai người đàn ông đi theo chàng trong khi những người khác rút lui dọc theo phía trái của pháo đài. Liam chạy nhẹ nhàng, tay chàng đặt trên thanh gươm.

Ở xa hơn về phía trước, chàng liếc thấy một người phụ nữ trùm kín mặt đang chạy qua những con phố. Hai tên lính đang đuổi theo cô ấy, và rõ ràng là tốc độ của chúng đang bắt kịp cô ấy. Chàng lao vút vào giữa để giúp người phụ nữ nhưng vẫn tập trung vào nhiệm vụ của họ. Nhưng khi người phụ nữ nhìn thấy họ, thay vì lẩn trốn, nàng chạy thẳng về phía họ.

Nàng không làm được điều đó. Một tên lính đã chớp lấy khăn choàng của nàng và giật mạnh nàng lùi lại phía sau. Khi người đàn ông rút ra một lưỡi

dao công, Liam không dừng lại để suy nghĩ mà tấn công trước, một tiếng gầm dữ dội từ miệng chàng. Sự chú ý của tên lính thay đổi chỉ vừa đủ để Liam đâm mạnh lưỡi gươm của chàng vào ruột hăn.

Đôi mắt bị sốc nhìn vào chàng, nhưng lưỡi dao đã rơi khỏi bàn tay kẻ thù của chàng và chàng đi đến chỗ người phụ nữ. Khi một tên lính khác bắt kịp, hăn nhìn thấy bạn của hăn đã ngã xuống và đã bỏ trốn.

Một lời nguyện rửa thoát ra khỏi miệng Liam. Những cơ hội thâm nhập vào pháo đài của họ sẽ bị trôi đi nhanh chóng khi tên lính kia báo động cho những tên khác. Chàng nhét gươm vào bao và giơ tay chàng ra cho người phụ nữ. Chàng không thể ngạc nhiên hơn khi bỗng nhiên nàng ném mình vào trong cánh tay chàng.

Trái tim của Berengaria đập quá nhanh làm nàng khó có thể bắt kịp được hơi thở của chính nàng. Hoàng đế đã ra lệnh trời nàng và nữ hoàng Joan bằng những dải lụa, và không ai trong hai người bọn họ ngủ được tối hôm qua trong khi họ chờ đợi Richard đến. Hàng trăm chiếc taud đã xếp hàng ở bờ biển, Berengaria không nghi ngờ rằng những người đàn ông đã đến sớm.

Câu hỏi là, hoàng đế sẽ làm gì với họ, một khi những người đàn ông của Đức vua đã đến? Mặc dù nàng muốn tin rằng Richard quan tâm đến nàng đủ để trao đổi vì mạng sống của nàng, nhưng nàng không biết.

Điều đó dường như giống giấc mơ khi nàng thấy chàng lần cuối ở Sicily. Nhưng nụ hôn của chàng vẫn xuất hiện cùng với sự yên tĩnh của nàng. Nàng nhìn chăm chăm vào mặt trời chói lòa, xoắn những ngón tay nàng quanh chuỗi vòng được trang trí bằng một cây thánh giá được nạm ngọc cái mà đang được dấu bên dưới áo dài của nàng.

Hàng giờ đã trôi qua, và nàng lờ đi thức ăn và nước uống được đưa đến cho nàng. Từ sâu thẳm bên trong nàng, nàng đã nắm giữ lấy sự can đảm. Nếu Adriana ở đây, thị nữ của nàng sẽ dành cho nàng những lời động viên, khẳng khẳng rằng họ sẽ được giải cứu.

Và mặc dù nàng biết bạn của nàng đã xoay sở để trốn thoát, sử dụng lưỡi dao mà cô ấy lấy trộm được từ tên lính canh gác họ, nàng sợ điều sẽ xảy ra nếu chúng bắt được cô ấy.

Chúng sẽ không do dự đoạt lấy mạng sống của cô ấy, để trả giá cho những người đàn ông mà Adriana đã làm bị thương. Berengaria nhắm mắt lại, cầu Chúa rằng người phụ nữ trẻ vẫn còn sống.

Tiếng ồn ào của trận đánh tăng lên trong không khí giống như tiếng ầm ầm của sấm, và trái tim Berengaria chạy đua khi những người tham gia cuộc thập tự chinh bao vây pháo đài. Nàng đã bỏ lỡ khi hàng tá những người đàn ông mặc áo giáp lũ lượt tràn vào qua những cánh cổng và cố gắng không nhìn chăm chăm và sự chết chóc và sự phá hủy đang xảy ra xung quanh nàng.

Cuối cùng, nàng phát hiện ra Richard. Chàng đang cười trên lưng ngựa, vũ trang đầy đủ, và chiếc áo giáp bằng xích của chàng phản chiếu với vàng và bạc. Cao và mạnh mẽ, chàng cười ngựa tiến về phía trước, và thanh gươm của chàng cắt xuống những người đàn ông đã khiêu chiến với chàng. Lúc này nàng hiểu tại sao họ đặt tên chàng là Trái tim sư tử, vì không một lần chàng chùn bước trong trận đánh. Khi cuối cùng chàng cũng phát hiện ra nàng, nàng không thể ngừng nụ cười đã tuôn ra. Cái nhìn trong mắt chàng chứa đựng sự khuây khỏa, và nàng không muốn gì hơn là chạy về phía trước và ném mình vào vòng tay chàng.

Nhưng một điều gì đó phản chiếu ngược vào mắt nàng, làm cho nàng ngược lên. Sau đó nàng nhìn thấy hàng tá những người bắn cung với những cái cung đã kéo xuống...hướng trực tiếp và nàng và Joan.

Chương ba

Liam đã giữ Adriana gần bên cạnh chàng. Không mất quá lâu để tìm ra công chúa và nữ hoàng, thỏa mãn mong muốn của Isaac Comnenus để nhìn thấy họ. Richard đã phản ứng lại bằng cách mang lực lượng quân đội đầy đủ của chàng tấn công Limassol, và những con tàu chiến của chàng đã di chuyển vào vị trí, bao vây đảo Cyprus.

Isaac sẽ thua trận đấu này, và ông ta biết điều đó. Câu hỏi duy nhất là liệu họ có giải cứu được công chúa Berengaria và nữ hoàng Joan đúng lúc hay không.

Mặc dù Liam không thích mang một người phụ nữ vào trận đánh với chàng, nhưng chàng cũng không thể để Adriana lại đằng sau. Nàng có một lưỡi dao dấu trong tay, và nàng vẫn ở bên cạnh chàng. Không giống hầu hết những người phụ nữ khác, nàng không ngồi co rúm lại khi nhìn thấy máu hay cái chết. Thay vì vậy mắt nàng tỉnh táo, cơ thể nàng sẵn sàng để chiến đấu nếu cần.

Chàng chưa từng gặp một người phụ nữ nào giống nàng. Nàng đã mê hoặc chàng, và khi điều này qua đi chàng có ý định theo đuổi nàng một cách công khai.

Khi họ đến được trung tâm của pháo đài, Isaac Comnenus đã trở lên tái nhợt. Liam cho rằng tên Hoàng đế này không biết làm thế nào với lực lượng hùng mạnh của Richard.

Đó chỉ là vấn đề thời gian để chiếm lấy Limassol, và lúc này mạng sống của người đàn ông này nằm trong tay nhà vua.

Với sự giúp đỡ của người phiên dịch, hoàng đế tiến đến phía trước để nói chuyện với Richard. ‘Một cuộc xâm lược không cần thiết. Chúng ta có thể thương lượng một thỏa ước ngừng chiến giữa chúng ta.’

Liam nhìn thấy miệng của nhà vua giật giật, như thể Richard đang nỗ lực để kìm nén sự giận dữ của chàng. ‘Và tại sao ta lại tìm kiếm một cuộc thương lượng với người đàn ông đã bắt giữ người vợ hứa hôn và chị gái của ta, đánh cắp kho báu và giết những người lính của ta?’ Chàng ra hiệu cho hai tá những người đàn ông của chàng tiến lên phía trước, bao quanh nhà vua.

‘Nếu ta ra hiệu cho những cung thủ của ta, người đàn bà của người sẽ chết,’ hoàng đế đáp lại.

‘Nếu người làm hại họ, con gái người cũng sẽ chết,’ Richard hất đầu về phía đằng sau pháo đài nơi vài người lính đang giữ một cô gái trẻ. Cô ta đang nức nở vì khiếp sợ khi biết rằng mạng sống của cô ta nằm trong tay những người lính.

Gương mặt của hoàng đế đỏ lên vì giận dữ. Và sau đó, khi ông ta đưa ra một tín hiệu, Liam liếc nhìn vào những cung thủ đang ở tư thế sẵn sàng. Adriana giật mạnh cái khiên khỏi tay chàng và chàng nhìn trong sự sợ hãi khi nàng lao vào đứng chắn trước mặt công chúa và nữ hoàng. Nửa tá mũi tên dính chặt vào gỗ, và Liam theo theo sự chỉ dẫn của nàng, tóm lấy một cái khiên khác để bảo vệ Berengaria và Joan.

Chúa trên cao, Adriana có thể đã bị giết. Nàng đã không do dự dâng mạng sống của nàng vì công chúa, và chàng không biết chàng sẽ cảm thấy thế nào nếu thấy nàng ở trong sự nguy hiểm như vậy. Cả hai bọn họ giữ những cái khiên một cách chắc chắn, bảo vệ những người phụ nữ.

Những mũi tên bắn qua không khí, bắn hạ những cung thủ của hoàng đế, cho đến khi cuối cùng trận đánh đã ngừng hẳn bên trong pháo đài. Lúc này Isaac là tù nhân của Đức vua, và Richard đã chiếm được Cyprus.

‘Đừng di chuyển,’ Liam ra lệnh cho Adriana. ‘Điều này chưa xong đâu.’

Nàng nở một nụ cười không chắc chắn. ‘Em sẽ rất vui khi nó kết thúc.’

‘Thưa Đức vua, tên hoàng đế van nài, ‘Ta mong có sự hòa bình giữa chúng ta. Để bồi thường cho sự mất mát của Ngài, ta đề nghị hai mươi ngàn đồng Mác vàng. Thêm vào đó ta dâng đứa con gái duy nhất của ta làm con tin cho ngài và ta sẽ tham gia cuộc thập tự chinh của Ngài cùng với những chiến binh của ta.’

Những người lính kẹp chặt lấy cánh tay của Isaac, và Richard tiến lại gần, cao vượt hẳn lên so với tên đàn ông. ‘Chúng ta sẽ thảo luận những điều khoản sau. ’

‘Không trong xiềng xích, thưa Đức vua. Tôi van xin ngài, đừng xích tôi vào xiềng xích. ’

Một nụ cười kỳ lạ thoáng qua trên gương mặt của Đức vua khi chàng rút con dao găm ra khỏi thắt lưng của chàng, và cắt qua dải lụa trói Berengaria và Joan. ‘Như người muốn, ’ chàng đồng ý. Và khi hoàng đế bị dẫn vào nơi giam cầm, Richard đã lóe lên một nụ cười với những hiệp sĩ của chàng. ‘Có xích của ông ta làm bằng bạc. ’

Đức vua di chuyển về phía trước và Liam lùi lại với Adriana. Cơ thể nàng thư giãn dựa vào chàng, và chàng giữ nàng ở gần khi Richard kéo Berengaria vào vòng tay của chàng, hôn nàng. Sự ấm áp của Adriana, sự mềm mại của mái tóc nàng trên má chàng, cảm thấy rất tuyệt. Và khi nàng chạm những đầu ngón tay của nàng vào môi của chính nàng, chàng bản thảo liệu những ý nghĩ của nàng có phản chiếu chính chàng.

Ngày tiếp theo, Berengaria cảm giác như có hàng ngàn cái cánh đang vỗ bên trong dạ dày của nàng. Adriana đã dành hàng giờ để giúp nàng tắm, mặc cho nàng một chiếc váy lụa màu xanh nước biển được thêu chỉ bạc. Tóc nàng được chia thành hai phần ở trung tâm với hai cái khăn trùm trong suốt có cùng độ dài, bao phủ nó theo phong cách của một cái khăn vuông. Trên đầu nàng đội một cái vương miện với một vài dải đá quý và hoa huệ tây với tán lá vừa đủ để tạo thành một vương miện kép. Trên cổ nàng, nàng chọn đeo một chuỗi vòng được trang trí bằng hồng ngọc cái mà Richard đã

tặng cho nàng. Và như một món quà cho người chồng tương lai của nàng, nàng đã tặng chàng một chiếc thắt lưng bằng vàng được khảm đá quý.

‘Cô nhìn tuyệt đẹp, ’ Adriana tuyên bố, bước lùi lại để sắp xếp chuỗi vòng của Berengaria. Nhanh chóng, đã đến lúc nàng đến với Đức vua.

Khi nàng nhìn thấy Richard cưỡi ngựa đến để đón nàng tại nhà thờ Thánh George, Berengaria không thể ngừng mỉm cười. Con ngựa chiến Tây Ban Nha của chàng có một cái yên ngựa bằng vàng được trang hoàng bằng hai con sư tử, và tất cả mọi thứ của con ngựa cũng làm bằng vàng. Chàng nhìn quá đẹp trai khi mặc một cái áo ngắn bằng satin hoa hồng được cột lại bởi cái thắt lưng bằng vàng mà nàng đã tặng chàng, trong khi một cái áo choàng bằng vải dệt từ những sợi bạc được khoác trên vai. Một chiếc vỏ bằng bạc bao quanh thanh gươm bằng thép Damascus với một cái cán bằng vàng của chàng.

Trên đầu chàng đội một chiếc mũ màu đỏ tươi được trang trí bằng hình ảnh những con vật thêu bằng chỉ vàng. Khi chàng xuống ngựa, chàng đi bộ về phía trước với một cái quyền trượng trong một tay để biểu trưng cho quyền lực của chàng với những người Cyprus. Mái tóc màu vàng đỏ của chàng lấp lánh trong ánh mặt trời, trong khi ở phía xa, mặt biển sáng lên như một viên ngọc bích.

Khi chàng nắm lấy tay nàng, trái tim nàng ngập tràn hạnh phúc. Không một người đàn ông nào khác từng làm cho nàng cảm thấy như vậy, và nàng cũng chưa từng mơ được kết hôn trên một hòn đảo đẹp đến vậy. Không khí ấm áp với mùi hương hoa lài thơm ngát từ những cây leo đang phát triển trên những bức tường.

Mình có thể yêu chàng, nàng nhận ra. Và từ cái nhìn hiểu biết trên gương mặt chàng, nàng cảm thấy thật vinh dự khi trở thành vợ chàng.

Sau khi họ nói lời thề, Giám mục của Evreux ban phước lành cho họ và kết thúc buổi lễ. Berengaria nắm lấy tay Richard, và sau đó nàng được

phong chức và đội vương miện Nữ hoàng của Nước Anh và Cyprus.

Những lời chúc mừng của những người đàn vang dội khắp pháo đài cổ, nhưng Berengaria không quan tâm đến tước vị mới của nàng. Nàng chỉ nhìn vào người đàn ông duy nhất đã giải cứu nàng khỏi sự nguy hiểm, người đã nắm lấy tay nàng trong tay chàng.

‘Em rất vui vì chàng không phải mặc một cái áo giáp trong lễ cưới của chúng ta, ’ nàng trêu ghẹo. Richard cúi xuống và đánh cắp một nụ hôn, kéo nàng vào gần hơn. Sự ấm áp của miệng chàng và tình cảm nồng nàn, say mê của chàng làm cho nàng bám chặt vào chàng mặc dù chàng có thể làm tăng nhịp đập của nàng.

‘Ta sẽ mặc bao tải và màu xám, nếu điều đó có nghĩa là nàng sẽ trở thành cô dâu của ta, ’ chàng trả lời. Tay chàng di chuyển dọc theo xương sống của nàng, như thể chàng không thể đợi để chạm vào nàng ở nơi riêng tư của phòng ngủ.

‘Trong cả cuộc đời em, em chưa từng được phép lựa chọn bất cứ thứ gì cho chính mình, ’ Berengaria thừa nhận. ‘Việc chàng là chồng em giống như một món quà mà em chưa từng mong đợi. Nhưng em đã được cho một sự lựa chọn, đó sẽ là chàng. ’ Nàng đưa tay chạm vào gương mặt chàng. ‘Và không quan tâm điều gì sẽ xảy ra, chúng ta sẽ ở bên nhau. ’

Mặt trăng sáng chói treo trên bầu trời, và Adriana đi dạo bằng chân trần, với tay Liam trong tay nàng. Nàng cầm giày bằng tay còn lại, thích thú với cảm giác mịn màng của cát mịn dưới đế giày của nàng.

Họ đi trong im lặng một lúc lâu, cho đến khi Liam dẫn nàng đến phía bên kia của quả đồi. Từ khoảng cách đó, chàng chỉ một khối đá lớn nhô lên trên mặt biển.

‘Huyền thoại kể rằng nữ thần Aphrodite nổi lên từ biển, gần tảng đá đó. ’

‘Nữ thần của tình yêu, ’ nàng thì thầm một cách yên tĩnh, rồi ngồi xuống bãi cỏ.

Liam tham gia cùng nàng, và cái nhìn trong mắt chàng làm nàng run rẩy. ‘Cô ấy không sánh được với nàng. ’ Bàn tay chàng di chuyển lên để gạt lọn tóc của nàng sang bên cạnh, và Adriana cảm thấy máu của nàng đang dâng lên như thủy triều.

Chàng đặt lưng nàng nằm xuống bãi cỏ, tay chàng nắm lấy cổ tay nàng. ‘Nụ hôn đầu tiên ta dành cho nàng không phải là cái mà ta muốn đòi hỏi. ’

‘Vậy thì hãy chỉ cho em cái mà chàng muốn, ’ Adriana bảo chàng.

Khi chàng hôn nàng, cái chạm đầu tiên của miệng chàng giống như ngọn lửa mà trước đó nàng chưa từng nếm. Đôi môi đôi khát của chàng cướp đoạt môi nàng cho đến khi nàng không thể thở nổi. Bằng lưỡi của mình, chàng nếm sự mềm mại của miệng nàng, mời gọi nàng mở ra cho chàng. Và khi chàng xâm chiếm sự mềm mại của miệng nàng, cả cơ thể nàng phản ứng lại với nhu cầu.

Bàn tay chàng di chuyển qua vai, xuống đến eo của nàng, và khi cơ thể chàng dịch chuyển nằm lên trên nàng, nàng cảm nhận thấy chiều dài vật thêm muốn của chàng.

‘Chàng là ai, Liam MacEgan? ’ nàng thì thầm trên miệng chàng. ‘Chàng không giống bất kỳ ai mà em từng gặp trước đó. ’

‘Một người đàn ông thêm muốn nàng hơn bất cứ thứ gì trên thế giới. ’ Chàng lăn về phía của chàng, và chân nàng quấn lấy chân chàng. Nàng không quan tâm điều này không thích hợp, vì không có ai nhìn thấy họ. Gia đình nàng đã bán nàng làm đầy tớ cho công chúa, và sự phản bội của họ đã để lại một lỗ trống trong lòng nàng. Nhưng Liam đã lấp đầy sự cô đơn và tặng cho nàng một hy vọng mà nàng chưa từng mong đợi.

Nàng nâng cánh tay ôm lấy cổ chàng, ấn ngực nàng dựa vào ngực chàng. ‘Khi chúng ta đến Holy Land, chàng sẽ rời khỏi em. ’

‘Ta sẽ chiến đấu lúc đó, ’ chàng thừa nhận, ‘nhưng ta sẽ không để nàng đi. ’ Chàng cúi xuống và bắt lấy miệng nàng lần nữa, dỗ dành nàng vứt bỏ sự kiêu chễ của nàng đi và coi chàng như người yêu của nàng.

‘Chàng sẽ quay về Ai len khi cuộc chiến kết thúc, ’ nàng nói, ‘và em sẽ vẫn ở lại với nữ hoàng Berengaria. ’ Nàng không muốn nghĩ về điều đó, mặc dù nàng biết không có lựa chọn nào khác. ’

‘Nếu đó là ý định của nàng, ta có thể đưa nàng đi với ta, trở lại quê hương ta. ’ Chàng lại ép ngực chàng và ngực nàng, kéo nàng vào một cái ôm khít khao. Sự tự tin trong giọng nói của chàng, sự quả quyết rằng vua và nữ hoàng sẽ làm theo ý muốn của chàng, đánh vào nàng như một điều bất khả thi.

Nhưng Liam MacEgan chưa từng cư xử giống như người hầu của Đức vua. Và hơn nữa, nàng nghĩ về điều đó, Richard chưa từng đối xử với chàng như vậy.

‘Chàng không phải là một lái buôn hay một nông nô, phải không? ’ nàng đánh bạo nói.

‘Chàng còn hơn là một chiến binh. ’

‘Có vấn đề với việc ta là ai hay sao? ’

‘Em không quan tâm nếu chàng là một người ăn mày, ’ nàng thừa nhận. ‘Em sẽ coi chàng như người đàn ông mà chàng là. ’

‘Và điều gì nếu ta là một hoàng tử? ’ Chàng nâng lên, chạm vào vai nàng trong lúc đôi mắt màu xám của chàng nhìn chăm chăm vào nàng. ‘Đó điều có làm phiền nàng không? ’

Trong gương mặt chàng, nàng nhìn thấy một sự căng thẳng bất ngờ. Đó là sự thật, nàng nhận ra. Người đàn ông này không phải là một người bình dân, mà là một người của hoàng tộc...giống như Richard.

‘Em chỉ phiền lòng nếu chàng để em lại phía sau, ’ nàng nhẹ nhàng nói.
‘Em muốn biết chàng là người đàn ông thế nào. ’

Chàng ngồi dậy và đặt nàng ngồi vào lòng chàng, kéo nàng lại gần hơn và nhìn chăm chăm ra ngoài biển. ‘Cha ta là vua của Laochre, một vương quốc nhỏ thuộc Ai len.

Không phải là một Đức vua lớn, ’ chàng thừa nhận. ‘Nhưng ta có nghĩa vụ với người của ta. Ta đến đây tìm kiếm một cuộc phiêu lưu. ’ Chàng lướt một nụ hôn lên trán nàng.

‘Nhưng thay vì vậy ta tìm thấy nàng. ’

Nàng cười dịu dàng. ‘Nếu những tuần vừa qua là bằng chứng thì mỗi ngày với chàng sẽ là một cuộc phiêu lưu. ’

‘Nhưng ta sẽ giữ nàng an toàn, ’ chàng nói. ‘Ta tặng cho nàng lời hứa trọng thể của ta. ’

Nàng nâng miệng lên hôn chàng, đưa cho chàng câu trả lời ẩn dấu bên trong nàng. Và khi chàng ôm nàng trong cánh tay chàng, nàng không hình dung được gì cả ngoài một tương lai với chàng...hoàng tử của trái tim nàng.

Chú ý của tác giả

Đôi khi sự thật lại kì lạ hơn điều hư cấu. Khi tôi bắt đầu nghiên cứu câu chuyện của Vua Richard I và Berengaria, cuộc hành trình hướng về ngày cưới của họ đã có tất cả những yếu tố của một cuộc phiêu lưu. Một vụ đắm tàu, những người tham gia cuộc thập tự chinh bị bắt, và Đức vua đã đánh bại hoàn toàn kẻ thống trị của Cyprus để cứu cô dâu của mình...Thật vô cùng thú vị khi nghiên cứu những chi tiết của cuộc sống thực sự.

Người ta cho rằng Richard đã được giới thiệu với Berengaria nhiều năm trước khi họ cưới, và lần đó đã có một sự thu hút giữa họ. Tuy nhiên, những tài liệu của tôi không thể xác định hoàn toàn chính xác năm mà Richard đến thăm Navarre. Tôi đã nắm giữ một bằng chứng lịch sử dự đoán năm chàng gặp nàng. Nữ hoàng Eleanor của Quitaine đã đưa Berengaria đến Sicily để gặp Richard và sắp xếp vụ hứa hôn của họ. Richard đã gây ra một cuộc tranh cãi với Vua Philip II của Pháp khi chàng phá bỏ hôn ước với Alys, em gái của nhà vua. Alys là người được cha Richard giám hộ, Đức vua Henry II, và có tin đồn rằng Henry đã dụ dỗ cô ta và vì thế cô ta đã sinh ra một đứa trẻ. Richard không muốn xúc phạm Philip; nhưng chàng cũng không mong muốn cưới nhân tình của cha mình.

Richard bắt đầu lên đường từ Sicily để tham gia cuộc thập tự chinh ở Crusade với hơn 100 chiếc thuyền. Một cơn bão đã thổi 25 chiếc khỏi đường đi, một trong số đó có một chiếc chở vợ sắp cưới, Berengaria, và em gái của Nhà vua, nữ hoàng Joan của Sicily.

Mất một ít thời gian để lần theo dấu vết của những chiếc tàu mất tích, và cuối cùng họ đã biết được những chiếc thuyền này đã bị đắm ở bờ biển của Cyprus.

Nhiều nguồn tin nói rằng Berengaria và Joan vẫn ở trên con tàu của họ và từ chối lên bờ khi Hoàng đế của Cyprus, Isaac Comnenus, mời họ. Tôi đã có một bằng chứng lịch sử về chuyện này rằng họ đã bị Hoàng đế bắt giữ -

cùng với những người tham gia cuộc thập tự chinh trên những con tàu bị đắm đã trở thành tù nhân của Hoàng đế.

Richard đã dẫn đầu một cuộc tấn công lên hòn đảo và đã chiếm được Cyprus. Hoàng đế đã yêu cầu sự hòa bình, đề nghị đưa hai mươi ngàn đồng Mác vàng và con gái ông ta làm con tin cho Đức vua. Ngược lại, Isaac đã cầu xin Đức vua không xịch ông ta lại.

Richard đồng ý, và sau đó có một cái xích bạc đặc biệt làm cho Nhà vua, để giữ lời hứa của Nhà vua.

Đám cưới của Richard và Berengaria, không may, đã không có một cái kết hạnh phúc.

Sự chia cắt vì chiến tranh và tình trạng bị giam cầm của Nhà vua đã tạo ra một đám cưới không con cái. Thêm vào đó, các sử gia đã tranh cãi liệu Richard có phải là người lưỡng tính hay không. Berengaria cũng được biết như là nữ hoàng duy nhất chưa từng đặt chân đến đất Anh trong khi chồng nàng là Vua.

Nhân vật Liam MacEgan là con trai lớn nhất của vua Patrick of Laochre trong chuỗi tác phẩm Anh em nhà MacEgan. Bạn có thể đọc thêm những quyển truyện về MacEgan bằng cách truy cập vào website: www.michellewillingham.com.